

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

4 IZ OBČINE
Letošnji
nagrajenci

8 IZ OBČINE
36. tekmovanje
slovenskih godb v
Bukovici

20 IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI
Dan odprtih vrat na
Goriških opekarnah
ob prazniku Občine
Renče-Vogrsko

34 ŠOLA
Pot prijateljstva in
raziskovanja III

Spoštovani bralec!

POLETJE

Dolgi dnevi, prijetno topli večeri, ki jih spremlja pesem čričkov, slepeči sončni zahodi, čas zlatih žitnih polj in rdečega maka, prebujene njive in vrtovi, čas ležanja v travi, tekanja, plavanja ... **ČAS POČITNIC.**

Ko se zapro šolska vrata, si oddahnejo mnogi: otroci, starši, mogoče tudi none, nonoti, učitelji ...

Žal se ne konča vedno tako, kot želimo ali upamo, a tako je pač v življenju in z vsako izkušnjo se brusimo in z njo nekaj pridobimo. Pa saj rezultat ne pove vedno vsega. Pomembnejša je pot do njega in poti so lahko tako zelo različno težke. Kakorkoli, počitnice so tu in vsi ali vsaj večina se jih veselimo.

IN KAJ MED POČITNICAMI POČETI?

Za šolarje sem si sposodila pesem Ferija Lainščka.

Šolske stvari moraš v predal zakleniti, da ti ne morejo počitnic greniti, a tudi ne pobegniti.

Nato moraš počitnicam natančno dneve prešteti in vsak dan moraš nekaj hoteti, želeti, početi.

Naj bo čas počitnic čas brezskrbnih dni. Počnimo tisto, kar imamo radi, s tistimi, ki jih imamo radi. Saj ne potrebujemo veliko, da nam je lepo.

Pazite nase, na svidenje jeseni. ■

| Alenka Gregorič

Intervju z županom

Pred poletnimi počitnicami sva z županom govorila o praznovanju občinskega praznika. Gotovo je vsak občan v pestrem naboru slavnostnih prireditev ob praznovanju 10. obletnice ustanovitve naše občine lahko našel nekaj zase. Poskrbljeno je bilo za kulturo, šport in druženje – in to za vse generacije, od otrok do najstarejših. Nadaljevala pa sva tudi pogovor o infrastrukturi naše občine, ponovno sem postavila vprašanja, ki pestijo prebivalce krajevnih skupnosti naše občine.

Za nami je pomemben dogodek za našo občino – občinski praznik, v sklopu katerega se je podelilo tudi občinske nagrade. Kaj za vas takšno praznovanje občine pomeni in kakšne so vaše želje za vnaprejš?

Letos mineva 10 let od ustanovitve Občine Renče-Vogrsko. S ponosom se oziramo na prehojeno pot. In tako kot vsako leto doslej, smo tudi letos nagradili tiste, ki so največ prispevali k razvoju naše lokalne skupnosti. Občinsko priznanje je prejel g. Stanko Šemrl iz Bukovice za svoje konstruktivno delo v organih lokalne samouprave. V prejšnjem mandatu je opravljal funkcijo člana Občinskega sveta, bil je predsednik Statutarne pravne komisije, sedaj je njen

član, predvsem pa že dolga leta opravlja delo tajnika Sveta Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga. Pri delu je vedno zanesljiv in korekten, odlikuje ga preudarna presoja.

Občina veliko da na ohranjanje kulturne dediščine, zato je 30-letni prispevek Moškega pevskega zbora Provox izredno dragocen. Večina članov zbora je naših občanov in vedno se z veseljem odzovejo povabilu ter zapojejo na skoraj vseh naših prireditvah.

Posebno pa sem vesel in ponosen na predlog Krajevne skupnosti Vogrsko, da se podeli občinsko priznanje Kmetiji Smodin. Smodinovi so družina, ki je že v času med 2. svetovno vojno in po njej aktivno sodelovala v družbenem življenju, sedaj pa dosegajo izredne uspehe na področju kmetijstva.

V vsakem mandatu smo podelili priznanja tudi ljudem, ki so pustili širši pečat. Tako smo v prvem mandatu podelili priznanje dr. Iztoku Arčonu, ki je tudi prejemnik

Prešernove nagrade za izjemne znanstvene dosežke. V drugem mandatu je bil prejemnik izredne nagrade župan Štarančana, Lorenzo Presot. Nagrado je prejel za ohranjanje dolgoletnega pobratenja med Štarančanom in Renčami. Čeprav izhaja iz povojne generacije, je izredno spoštoval zgodovinske dogodke, ki so se dogajali med 2. svetovno vojno na našem ozemlju in iz katerih je pobratenje nastalo.

Letošnji dobitnik izrednega priznanja je dr. Karel Bonutti. Knjiga *Med izbiro in zgodovino*, ki jo je izdal lani, opisuje njegovo življenjsko pot od otroštva v Bukovici, odraščanja v Gorici, zrelih letih v Kanadi, kjer je doktoriral in bil eden vidnejših članov slovenskih izseljencev, vse do njegove funkcije veleposlanika pri Svetem sedežu v Vatikanu, pa do sedanjega obdobja, ki ga preživlja doma.

Občinski praznik praznujemo 26. aprila, to je dan, ko so vse tri krajevne skupnosti podpisale dogovor o ustanovitvi Občine Renče-Vogrsko. Želja po povezanosti kra-

jev se je tako uresničila in ponosen sem, da uresničujemo enakomeren razvoj vseh treh krajevnih skupnosti. In tako želimo delati tudi vnaprej.

Že v lanskem proračunu je bila obljubljen urede avtobusne postaje pri bivšem Tušu – v obe smeri na cesti Vogrsko–Volčja Draga. Za to namenjen denar je tudi v letošnjem proračunu, postaja pa še ni urejena, kdaj lahko to pričakujemo? Na Dombravi je v načrtu razvojnih programov do leta 2019 predvidena pločnik in avtobusna postaja. Ali lahko prebivalci tega dela občine pričakujejo uresničitev tega projekta že v tem mandatu?

Zavedam se, da je avtobusna postaja na cesti Vogrsko–Volčja Draga v smeri Šempetra nujno potrebna. Pri tem imam v mislih čakajoče otroke, zato se ravnokar postavlja nadstrešek na avtobusnem postajališču na strani pri »Savotu«. Glede pločnika in avtobusne postaje na Dombravi pa je zgodba nekoliko drugačna. Že v letih 2013 in 2014 smo želeli zgraditi pločnik, zato je bil naročen izris dveh idejnih rešitev. Predpogoj za izgradnjo pločnika in ureditev postajališča je bil odkup zemljišča, vendar krajan na prodajo niso pristali. Posledično se s projektom ni nadaljevalo. V kolikor bodo krajan, ki navedeno infrastrukturo dejansko potrebujejo, konstruktivno sodelovali, bomo investicijo seveda izvedli.

V Renčah je že dolgo pereče vprašanje glede vklopa daljnovoda. Če bo obveljal predlog države, kako urediti nadgradnjo visokonapetostnega daljnovoda v Renčah, bo vkopan le del, ki vodi ob

središču vasi. S tem pa krajan, ki želijo vklop, zagotovo ne bodo zadovoljni. Kaj tu občina lahko naredi?

Vedeti moramo, da je bila pobuda za vklop daljnovoda podana že pred ustanovitvijo Občine Renče-Vogrsko. Občina kot institucija to pobudo podpira že od vsega začetka in je zato v občinskem prostorskem načrtu tudi predvidela vklop daljnovoda od začetka do konca vasi. Pogledi na tehnične rešitve pa so med samimi krajan zelo različni. Javna infrastruktura, kot je daljnovod, je v lasti države in se ureja z državnim prostorskim načrtom. Občina je ves čas nasprotovala rešitvam, ki jih je zagovarjal Eles, saj so bile v nasprotju z zakonodajo. Skupaj smo tako prisilili državo, da vodi problematiko vkopa na zakonit način – kar pomeni izdelavo ustreznega državnega prostorskega načrta in umešitev daljnovoda v prostor na zakonit način. Postopki so seveda dolgotrajni (trajajo v povprečju 7 let) in zato ocenjujem, da bodo zaključeni v doglednem času, in upam,

da bodo krajan Renč obravnavani enako kot krajan drugih območij Slovenije.

Na Volčji Dragi je obljubljen urede avtobusne postaje pri bivšem Tušu – v obe smeri na cesti Vogrsko–Volčja Draga. Za to namenjen denar je tudi v letošnjem proračunu, postaja pa še ni urejena, kdaj lahko to pričakujemo? Na Dombravi je v načrtu razvojnih programov do leta 2019 predvidena pločnik in avtobusna postaja. Ali lahko prebivalci tega dela občine pričakujejo uresničitev tega projekta že v tem mandatu?

Lani je občina rekonstruirala cesto od Martexa do Poligalanta tako, da cesta ustreza vsaj minimalnim prometnim pogojem. S tem se odpira možnost večjega zanimanja investitorjev za gradnjo trgovine z živili. Vedeti moramo, da je »oskrbovalni center« delovni naslov za območje ob jezeru pri Martexu, kjer želimo postaviti večjo trgovino z živili in ostalimi artikli za potrebe podeželja, zgraditi tržnico, odkupno postajo in prostor za gostinsko dejavnost. Občina ima v lasti zemljišče, z občinskim prostorskim načrtom pa so tudi zagotovljene prostorske možnosti za te dejavnosti. Iščemo pa zainteresirane investitorje, ki bi želeli te dejavnosti na tem območju opravljati. Posebej bi pohvalil mlade, ki so to območje uredili in tu našli prostor za poletno dogajanje za vse generacije.

Drage občanke in občani, čestitam vam ob prazniku državnosti in želim prijetne počitnice in čim več uric v prijetnem ambientu ob jezeru na Volčji Dragi.

Gospod župan, hvala za odgovore in voščilo. ■

| Jasna Živec

Letošnji občinski nagrajenci

V sklopu občinskega praznika so bile na slavnostni seji podeljene tri občinske plakete in ena izredna nagrada.

Plaketo za večletne izjemne uspehe na področju gospodarstva je prejela:

Kmetija Smodin

Predlagatelj je zapisal:

Kmetija Smodin je kmetija z dolgoletno tradicijo. Njeni začetki segajo daleč v leto 1871, ko je na naslovu Vogrsko 131 s kmetijsko dejavnostjo pričel delovati tedanji gospodar **Andrej Gregorič**. Andrej

in generacije sinov, ki so ga nasledili, so se ukvarjali s kmetijstvom na splošno, vse do leta 1980. Takrat je v ospredje stopila panoga živinoreje, saj je gospodarja **Severina** za to navdušil sin **Vinko**. Zaradi sile razmer so leta 1999 s to dejavnostjo prekinili in se oprijeli sadjarstva. Leta 2003 je vajeti v roke prevzel sedanji gospodar **Tomaž Gregorič**. Ker se kvalitetno sadje ni dovolj dobro prodajalo, so se leta 2010 za oplemenitev dobrih sort podali v predelavo sadja v sadne sokove. Sprva so z minimalno opremo predelovali majhne količine sadja. Ker so ljudje v naravnih sokovih opazili kvaliteten izdelek, se je prodaja hitro večala. Zaradi velikega povpraševanja in potreb so že naslednje leto predelavo povečali, nabavili zmogljivejše stroje in tako pridelali večje količine soka. Ves sok so ročno polnili v steklenice in bag-in-box embalažo. Sočasno so nudili usluge tudi lokalnim pridelovalcem sadja, posledično se je pojavilo večje povpraševanje in tudi povečana proizvodnja, zato so nabavili še manjšo polavtomatsko linijo.

Misel je segla tudi na izgled embalaže, zato so zasnovali in izdelali lastno steklenico, kar je pripomoglo k še večji prepoznavnosti in prodaji sokov, ki jih kupujejo tudi hoteli, restavracije, picerije po Sloveniji in izven meje. Lani se je proizvodnja povečala na 200.000 litrov lastnega domačega soka. Odločili pa so se tudi za odkup jabolk in breskev lokalnih prebivalcev v Vipavski dolini, ki jih predelajo v sokove. To je narekovalo tempo novi, avtomatski polnilno-pakirni liniji, ki napolni do 3.600 steklenic na uro. S tem

so izpolnili načrte, ki so si jih zastavili: kvalitetnejši izdelki, olajšati delo, doseči visoke količine predelave sadja in polnjenja steklenic. Letos je bila zaključena investicija v višini 800.000 evrov lastnih sredstev brez pomoči države, subvencij, skladov ali kakršnih koli ustanov. To je bila največja investicija do sedaj v zgoraj napisano avtomatsko polnilno-pakirno linijo, embalažo in nove objekte.

Kmetija Smodin poseduje manjšo površino vinogradov in 7 hektarjev jabolčnih nasadov. Vsako leto tako poberejo med 200 in 300 ton jabolk, kar pa je seveda odvisno od letine. Jabolka skladiščijo doma, v lastnih hladilnicah, in jih do prihodnje sezone prodajo lokalnim kupcem. Sadež prodajajo tudi šolam in vrtcem, zanje pa vsako leto ob dnevu tradicionalnega slovenskega zajtrka pripravijo dan odprtih vrat. Udeležujejo se raznih sejmov, kjer širijo ime kmetije, Občine in države po vsem svetu (v Hongkong, Nemčijo, Češko, Avstrijo in Italijo). Izdelali so tudi predstavitvene kataloge in zgibanke v več jezikih. Veliko agencij vodi popotnike na strokovne ekskurzije in ogled njihove kmetije, kar še dodatno pripomore k prepoznavnosti kraja in Občine. Na Kmetiji Smodin, na kateri je zaposlena cela družina Gregorič, so ponosni na družinsko tradicijo, ki se prenaša iz roda v rod. S ponosom pa se ozirajo tudi po prehojeni poti, ki je bistveno prispevala k prepoznavnosti kraja in Občine ter njune identitete, Kmetijo Smodin pa uvrstila med pomembne dejavnike razvoja gospodarstva, kmetijstva in turizma v naši občini.

Plaketo za večletne izjemne uspehe na kulturnem področju je prejel:

Moški pevski zbor Provox

Predlagatelj je zapisal:

Moški pevski zbor Provox letos praznuje 30. obletnico obstoja in zelo uspešnega delovanja. Zbor je nastal z željo, da bi združil može in fante s širšega področja

Od začetka delovanja do danes so zbor vodili: **Jožko Harej, Tanja Kuštrin, Pavel Pahor, Miran Rustja, Ivan Mignozzi** in od leta 2012 dalje **Matej Petejan**. Vsak dirigent je zboru pustil svoj pečat, širil poustvarjalno znanje in čut do lepega petja. MoPZ Provox pa je postal prepoznaven tudi kot organizator odmevnih srečanj zborov Glasbeni večeri na Taboru nad Dornberkom, kjer je nastopilo že veliko

spodnje Vipavske doline, ki imajo radi lepo pesem. Tako so se mu pridružili pevci, ki so kot študentje peli pri različnih zborih v Ljubljani, in pevci iz širše goriške okolice. Zbor je s tem zapolnil vrzel, ki je bila v tem času na področju moških zborov na Goriškem. Takratni sestav je postal in ostal jedro zbora, ki še danes ustvarja in spremlja njegovo uspešno delovanje. MoPZ Provox goji vse zvrsti zborovske glasbe, posebno se posveča slovenski ljudski in umetni pesmi, poseben pečat pa je odtisnil tudi poustvarjanju sakralnih in domoljubnih pesmi. Doma nastopa na številnih krajevnih in regionalnih prireditvah, koncertih in proslavah. Je reden udeleženec revij Primorska poje in Revije pevskih zborov Goriške, na katerih vedno dosega najvišje ocene. Dvakrat se je udeležil tekmovanja Naša pesem in leta 1993 v Ljubljani dobil srebrno plaketo. Leta 2009 je na Regijskem tekmovanju odraslih pevskih zborov v Postojni prejel srebrno priznanje. Med svojim delovanjem je zbor gostoval v Italiji, Avstriji, Franciji, Češki, Belgiji, Nizozemski, Španiji in Nemčiji, kjer je največkrat prepeval slovenskim rojakom v teh deželah.

število najboljših slovenskih pevskih sestavov. V njihove prepoznavne dejavnosti sodi tudi stvaritev obširnega programa pesmi 1. svetovne vojne, ki ga je zbor pred dvema letoma predstavil domačem občinstvu in tudi v sosednji Italiji. Podelitev priznanja Občine Renče-Vogrsko MoPZ Provox bi pomenilo priznanje vsem dosedanjim članom, zborovodjem in korepetitorjem za dolgoletno uspešno prostovoljno delo pri negovanju in ohranjanju slovenske ljudske in umetne pesmi, obenem pa tudi vzpodbudo za njegovo nadaljnje delovanje. S svojim delovanjem in številnimi odmevnimi nastopi v občinskem in širšem prostoru so pevci prav gotovo kvalitetno in brezčasno zaznamovali kulturno življenje v celi občini in s tem povečali ugled tako domačega kraja kot Občine Renče-Vogrsko.

Plaketo za prispevek k razvoju Občine Renče-Vogrsko je prejel:

Stanko Šemrl

Predlagateljji so zapisali:

Stanka Šemrla je življenjska pot leta 1998 zanesla iz črnovrške planote, iz snega in

hudih zim v deželo trte, sadja in poletne vročine. Leta 2001 se je odločil za spremembo poklica in si ustvaril družino. K delu v krajevni skupnosti ga je takoj po lokalnih volitvah 2002 povabil takratni Svet KS pod vodstvom **Vande Ožbot**. To je bilo še v časih »stare« novogoriške občine, ko je bilo praktično vse breme investicij po krajevnih skupnostih na ramenih Sveta KS in tajnika, ki je skrbel, da je bila za vse projekte pravilno pripravljena dokumentacija. Bolj kot je bil Svet KS in njegova predsednica Vanda Ožbot aktiven, več »pisarniškega« dela je imel tajnik Stanko. Tudi v prvem mandatu naše nove občine je bilo dela veliko, saj se je občina šele postavljala na noge. Sčasoma pa je določena področja dela, ki ga je prej opravljala krajevna skupnost, prevzemala občina, ki je glavna nosilka vsega dogajanja na področju lokalne samouprave. Tako se danes krajevna skupnost ne ukvarja več z izvedbo projektov na področju infrastrukture, kot se je v časih »stare« občine. Stanko je tako tajnik že četrti mandat, v tem času je kot »pisarniška« moč (kot bi dejali v starih časih) sodeloval pri vseh večjih projektih v naši krajevni skupnosti. Nekaj jih lahko naštejemo: obnova strehe in fasade kulturnega doma v letih 2004/2005, gradnja novih prostorov krajevne skupnosti, ki so 2007 postali prvi prostori nove občine, obnova dveh mostov v Kotišču, priprava krajevnih praznikov in drugih prireditev in še veliko drugega. Zaradi širokega spektra znanj in razgledanosti ter poznavanja lokalne samouprave je Stanko Svetu krajevne

skupnosti in zlasti vsakokratnemu predsedniku ne le tajnik, ampak tudi neke vrste svetovalec pri načrtovanju dela in iskanju rešitev za odprta vprašanja.

Delovanje v krajevni skupnosti ga je spodbudilo, da se je vključil tudi v družbeno-politično življenje nove občine, kjer je bil en mandat občinski svetnik in predsednik Statutarno-pravne komisije. V tej kot zunanji član sodeluje tudi sedaj. Stanko Šemrl poudarja pomembnost politične kulture v strankarsko-političnem delovanju in se trudi za preseganje strankarskih interesov v korist vseh občanov oziroma državljanov. Kot oče se je aktivno vključil tudi v dogajanje na področju šolstva v naši občini, kjer je bil več let član Sveta staršev na naši šoli, štiri leta (dva mandata) je Svetu staršev tudi predsedoval in z dobrim sodelovanjem z vodstvom šole načrtoval in vodil delo Sveta staršev.

Izredno nagrado za izredne dosežke, ki so bistveno prispevali k prepoznavnosti in ugledu lokalne skupnosti je prejel:

dr. Karl Bonutti

Predlagatelj je obrazložil:

Dr. Karl Bonutti se je rodil v Bukovici, kjer je tudi preživel otroštvo. Zatem ga je življenjska pot vodila v Italijo in Švico, kjer je študiral, in nato v Cleveland, kjer je magistriral iz ekonomije in začel poučevati. S tem so se mu odprla vrata v ameriški akademski svet. Svojo plodno univerzitetno kariero je začel na clevelandski državni univerzi, hkrati pa se je dejavno vključil v delovanje tamkajšnje slovenske skupnosti in bil eden ključnih povezovalcev kulturnega in družbenega življenja. V svojem skoraj petdesetletnem bivanju v

Združenih državah Amerike in Clevelandu je s svojim strokovnim in javnim delovanjem vztrajno potrjeval svojo privrženost strpnemu dialogu in sodelovanju med različnomislečimi. Izrednega pomena je bila tudi njegova pomoč slovenskim in takratnim jugoslovanskim študentom v Ameriki, med katerimi so nekatera pomembna imena takratnega in tudi današnjega življenja. Z osamosvojitvijo Slovenije je dr. Karl Bonutti leta 1992 postal prvi častni konzul v Clevelandu. Šest let kasneje je bil imenovan za veleposlanika Republike Slovenije pri Svetem sedežu v Vatikanu, kjer je ostal do leta 2002. V času, ko je predsedoval dr. **Janez Drnovšek**, je pomembno prispeval tudi k podpisu sporazuma med Svetim sedežem in Slovenijo.

Leta 2015 je izdal knjigo *Med izbiro in zgodovino*, ki jo je osebno predstavil lansko jesen v Dvorani Zorana Mušiča. Kot

je sam izjavil, se naslov knjige simbolično nanaša na njegovo življenjsko pot, na kateri si je lahko marsikdaj svobodno izbral smer, mnogokrat pa so mu jo usodno določile zgodovinske okoliščine. Njegov pokončen odnos do življenja, ki ga izrazito označuje povzetek iz omenjene knjige: »Ko se nekdo postavi med izbiro in zgodovino, pokaže, da razmišlja o svoji odgovornosti. Mogoče o poslanstvu. Mogoče o vsem, kar je v življenju dosegel. Mogoče tudi o tem, po čemer bi hotel ljudem in v zgodovini ostati v spominu,« pa ga zagotovo označuje za človeka, ki je skozi življenje in vse svoje delovanje ohranil trdnost moralno etičnih prepričanj in je spričo tega, čeprav svetovljan, ostal predvsem – Slovenec. ■

Zbrala Katjuša Žigon
Foto: Bogo Rusjan

Aprilski in majski koncert Glasbenih večerov v Bukovici

Aprilski koncert Glasbenih večerov v Bukovici, ki jih umetniško usmerja Glasbeno društvo NOVA in potekajo v Kulturnem domu Bukovica, je bil zaupan mladinskemu komornemu orkestru **La Serenissima**.

Orkester, ki je bil sprva triindvajset let del srednje šole Glasbenega inštituta mesta Sacile, je leta 2012 postal samostojen ansambel Društva orkester La Serenissima. Združuje mlade glasbenike iz širšega

Cimbaro in violončelista **Riccarda Pesa**. Osrednji del, ki je bil v znamenju glasbe romantike, se je iz Italije preselil na nemška in angleška tla. Od znamenitega prvega **Madžarskega plesa** Johanna Brahmsa, ki vključuje plesne ritme Madžarske, je orkester prešel na **suito Brook Green** angleškega skladatelja 21. stoletja Gustava Holsta. Program je vnovič oživil glasbo Italije, tokrat novejšega datuma. Izvedel je deli dveh sodobnikov Nicole Piovonija in rojaka Valterja Polesa, ki živi in ustvarja v Trivenetu. Za zaključek pa je

Glasbene šole Velenje, nekateri pa so danes tam zaposleni kot profesorji. Programsko je zasedba odprta v vse glasbene zvrsti. Big band deluje brez dirigenta, zato je potrebna popolna angažiranost vsakega člana, ki sestavlja pomemben del skupnega muziciranja. Za ubranost in taktnost vseh članov Big Banda skrbi **David Slatinek**, bobnar, ki je tudi v vlogi umetniškega in idejnega vodje. Program, s katerim se je Big Band Vox predstavil, je bil preplet številnih priredb, pod katere so podpisani člani zasedbe. V ironično

Čestitke dirigentu Mariu Zanette in pričakanje dodatka

Umetniški vodja Big banda VOX David Slatinek

Orkester s solistko Eliso Cimbaro

Pokoncertna pokušina vin Konzorcija zapuščenih vinogradov UOU

območja Triveneta, vključuje pa tudi gostujoče študente državnih konservatorijev in profesionalce. Program, s katerim se je orkester La Serenissima predstavil na Svirélinem koncertu v Bukovici, je obsegal skladbe širokega časovnega in slogovnega razpona. Pričetek je bil v znamenju starejših skladb. Zazvenela sta koncerta Antonia Vivaldija in Giuseppa Torellija, pri katerih smo v vlogah solistov lahko občudovali igro trobentačice **Elise**

orkester pogledal v zakladnico rock glasbe in muzikala. Priljubljena **Bohemian Rhapsody** je vodila k simfoničnim refleksijam uveljavljenega broadwayskega skladatelja Andrewa Lloyda Webbra.

Majski koncert je v Bukovico privabil velenjske glasbenike, ki obožujejo jazz glasbo in svojo ljubezen do igranja izražajo v **Big Bandu Vox**. Od leta 2010 Big Band deluje znotraj glasbenega društva Vox. Člani so sedanji in nekdanji učenci

oblikovanem programu so iskrivo zazvene skladbe z naslovi, kot so **Voxy Lady**, **Voxigen**, **Nebuloza**, **Primoantipasto**, **It's simple**, **Vox funk**, **Something like that** in **Secundoantipasto**. Sijajne izvedbe in dobra energija med člani je poskrbela, da je bil večer zanimiv in poln navdušujočih glasbenih presenečenj. ■

Janko Kopje

Foto: arhiv Glasbenega društva NOVA

36. tekmovanje slovenskih godb v Bukovici

Otvoritveni govor podžupana Radovana Rusjana

Pihalni orkester Glasbene šole Sevnica

Pihalni orkester Vogrsko je v domačo občino pripeljal prav poseben dogodek. V sodelovanju z **Občino Renče-Vogrsko** je namreč gostil 36. tekmovanje slovenskih godb in 6. tekmovanje mladinskih godb. Tekmovanje je potekalo 20. in 21. maja v dvorani kulturnega doma v Bukovici.

Zveza slovenskih godb vsako leto organizira tekmovanje slovenskih godb, na katerem se predstavijo slovenske godbe v različnih kategorijah. Letos je bilo na vrsti tekmovanje iz 1. in 3. težavnostne stopnje, vsakoletno pa se predstavijo mladinski orkestri. Gostovati tako tekmovanje za občino pomeni, da v svoj kraj pripelje ljudi iz cele Slovenije, tokrat tudi iz Italije, hkrati pa je bila Občina Renče-Vogrsko tudi glavni pokrovitelj tekmovanja.

Celotno dogajanje je potekalo v prostorih kulturnega doma v Bukovici, člani Pihalnega orkestra Vogrsko pa so poskrbeli, da so bili tekmovalni orkestri ob pravih urah na pravih mestih.

Organizacijski odbor tekmovanja, katerega predsednik je bil župan **Aleš Bucik**, je poskrbel za nemoten potek celotnega tekmovanja. V petek, 20. maja, se je tekmovanje začelo z govori predstavnikov Zveze slovenskih godb in uradno otvorilo z govorom podžupana **Radovana Rusjana**. Eden temeljnih ciljev Zveze slovenskih godb je spodbujanje in izobraževanje mladih godbenikov in njihovo vključevanje v slovenske godbe in pihalne orkestre. Godbeništvo je vsekakor možnost, priložnost, ki iz posameznika naredi osebo z vrednotami in kakovostmi.

Tako so v petek v Bukovici pod budnim ušesom strokovne žirije, ki so jo sestavljali

štirje člani iz Slovenije in tujine, nastopili trije mladinski orkestri v treh različnih kategorijah. Poleg starostnih omejitev se mora vsak orkester na tekmovanju predstaviti z ogrevalno skladbo, predpisano obvezno skladbo tujega avtorja in skladbo po lastni izbiri, primerno kategoriji, v kateri orkester tekmuje. V kategoriji A, kjer povprečna starost nastopajočih članov na tekmovalni dan ne sme presegati 14 let, je nastopil **Mladinski pihalni orkester Glasbene šole Marjana Kozine Novo mesto**. V kategoriji B, kjer starost nastopajočih ne sme presegati 16 let, je zaigral **Pihalni orkester Glasbene šole Sevnica**, v kategoriji C, kjer povprečna starost članov ne sme presegati 18 let, pa **Mladinski pihalni orkester združenja pihalnih orkestrów Trento** iz Italije. Iz tekmovalnega nastopa v nastop se je težavnost stopnjevala in poslušalci so lahko samo pohvalili mlade nadobudneže, kako dobro so se pripravili na tekmovanje – čisto vsi, od najmlajših do najstarejših. Da so se orkestri odlično odrezali, je potrdila tudi strokovna žirija, ki je ob razglasitvi rezultatov pohvalila delo dirigentov in godbenikov. Tudi rezultati potrjujejo, da je bil petkov tekmovalni dan za vse godbenike uspešen – podelili so namreč eno srebrno in dve zlati plaketi. Drugi tekmovalni dan, v soboto, je bila Bukovica cel dan v duhu glasbe. Ta dan je namreč v Bukovico prispelo pet orkestrów, ki so šteli tudi po 70 članov. V soboto dopoldne so se z ogrevalno skladbo, obvezno skladbo tujega avtorja, eno od treh skladb s seznama slovenskih avtorjev in skladbo po lastni izbiri, ki ustreza ravni tekmovanja, strokovni žiriji in poslušalcem predstavili orkestri na 3. težavnostni stopnji. Drugi tekmovalni dan je orkestre spremljala in ocenjevala petčlanska strokovna žirija, ki so jo sestavljali priznani slovenski in tuji glasbeni strokovnjaki. Vsak tekmovalni nastop je trajal 45 minut. Kot prva se je v soboto predstavila **Brkinska**

Mladinski pihalni orkester Glasbene šole Marjana Kozine Novo mesto

Mladinski pihalni orkester združenja pihalnih orkestrów Trento

Brkinska godba 2000

Dobitnik priznanja za umetniško vodenje orkestra celotnega tekmovanja – Matjaž Meden

godba 2000, sledila pa sta tekmovalna nastopa **Pihalne godbe Vrhpolje** in **Pihalnega orkestra Jesenice – Kranjska Gora**. Tudi dopoldanski del drugega tekmovalnega dne nam je ponudil dobre tekmovalne nastope, ki so zadovoljili tako žirijo kot vse poslušalce. To potrjujejo tudi rezultati: zlato plaketo s posebno pohvalo so odnesli v Vrhpolje, zlato plaketo v Brkine in srebrno plaketo na Gorenjsko. Priznanje za najboljšo izvedbo slovenske skladbe na 3. težavnostni stopnji je dobila Brkinska godba 2000, priznanje za umetniško vodenje orkestra na celotnem tekmovanju pa dirigent Pihalne godbe Vrhpolje, Vipava, **Matjaž Meden**.

Popoldne je sledil še vrhunec dvodnevne dogajanja. V Bukovico sta namreč prispela 70-članska orkestra, ki tekmuje na 1. težavnostni stopnji: **Gasilski pihalni orkester Loče pri Dobovi** in **Pihalni orkester Logatec**.

Vsak se je predstavil s štirimi skladbami – ogrevalno, predpisano obvezno skladbo tujega avtorja, eno od treh skladb s seznama slovenskih avtorjev in skladbo po lastni izbiri. Tekmovalni nastop vsakega orkestra je trajal eno uro. Med programom vsakega orkestra so se poslušalci pozibavali v živih ritmih in hkrati so jim šle dlake pokonci ob glasbi, ki je prihajala iz instrumentov dveh boljših slovenskih orkestrorov. Tudi po zadnjih nastopih je strokovna žirija opravila svoje delo. Ocenila je, da si oba orkestra zaslužita zlato plaketo, Logatčani s posebno pohvalo. Prav tako je v Logatec šla tudi posebna nagrada za najboljšo izvedbo slovenske skladbe na 1. težavnostni stopnji.

S podelitvijo priznanj je bilo tekmovanje tudi uradno zaključeno. Pihalni orkester Vogrsko, ki je uvrščen v 3. težavnostno stopnjo, je bil tokrat soorganizator tekmovanja, ni pa nastopil. Nazadnje je na tekmovanju slovenskih godb nastopil pred dvema letoma na Prevaljah na Koroškem, kjer si je priigral zlato plaketo. Da je bilo letošnje tekmovanje

prav v Bukovici, pa gre zahvala Občini Renče-Vogrsko, saj takega dogodka brez njene podpore in glavnega pokroviteljstva ne bi bilo mogoče izpeljati. Prav tako gre zahvala tudi drugim sponzorjem, ki so priskočili na pomoč (Polident, Goriške opekarne, Smodin, Gorica Group, Valmar Global, Elektro Primorska, Hartman).

Domača občina je pri izvedbi dogodka zelo pomagala. Kot glavni pokrovitelj tekmovanja je omogočila uporabo vseh prostorov v Kulturnem domu Bukovica, pri čemer bi samo najem velike dvorane za dva dneva tekmovanja godb znašal 690 evrov. Poleg tega je Občina zagotovila tudi sredstva v višini 1.400 evrov za prenočišča in prehrano strokovne žirije ter ostale neizogibne stroške. Podarila je tudi darila za vse nastopajoče orkestre in žirijo. Pridne roke članov Pihalnega orkestra Vogrsko pa so poskrbele, da je celotno tekmovanje potekalo, kot je treba – godbeniki so poskrbeli za pripravo dvorane, pripekljali so vsa potrebna tolkala, sprejemali in usmerjali gostujoče orkestre, poskrbeli so za povezovanje programa ... In navsezadnje za dobro voljo skozi celoten potek tekmovalnih dni. Tako kot pri ostalih prireditvah, ki se odvijajo v

bukovškem kulturnem domu, je tudi tokrat za brezhizbno tehnično izvedbo poskrbel **Samuel Baša**.

Bili smo priča dvema dnevoma, polnima dobre in kvalitetne glasbe. Toliko različnih barv uniform in tako velikega števila nastopajočih ni pogosto priložnost slišati v naših krajih. Prav tako se je dober glas o gostoljubju naše občine gotovo odnesel povsod po Sloveniji in tudi čez mejo in godbeniki se bodo radi z lepim spominom vračali v naše kraje. ■

Jasna Živec
Foto: Valter Leban

Gasilski pihalni orkester Loče pri Dobovi

Z leve proti desni: Tone Urbas (predsednik Zveze slovenskih godb), Žiga Marvin (predsednik PO Vogrsko) in petčlanska strokovna žirija

Letošnji Lakeness

Že vsem dobro poznan Lakeness, bar in festival, junija spet odpira svoja vrata ali, bolje rečeno, kotiček v naravi. Fantje in dekleta iz Društva Mladi Renče-Vogrsko med letom niso počivali, ampak so pripravljali pester program, poln raznih dogodkov, ki bodo zadovoljili vse okuse. Poleg že znanih glasbenih in športnih dogodkov so se letos trudili, da bi v svoje okolje vključili tudi najmlajše nadobudneže. Zanje so pripravili delavnice, namenjene igri in ustvarjanju, in delavnice zabavnega učenja angleščine.

Verjetno že vsi vemo, da je bilo območje Lakenessa nekdanje zakrito z zelenjem in

robido. Kot mimoidoči si ni nihče predstavljal, da bi tisti prostor lahko postal kraj družbenega dogajanja. Društvo pa je opazilo ta neokrnjeni del narave, ki se je skrival za bodečim trnjem. Člani društva so se prebili skozi robido in vejevje, prostor očistili in vanj postavili barček iz naravnih materialov. Vsako leto pa so prostoru dodali nekaj novega in vanj vlili svojo dušo, da je ta majhen košček postal eno največjih dogajališč na Goriškem.

Celoten projekt pa ne bi bil mogoč brez vseh tistih, ki so Društvu nesebično priskočili na pomoč. Vsaka pomoč je in bo dobrodošla, da bosta tako Društvo kot Lakeness delovala dobro in se še naprej razvijala in izboljševala. Zahvala pri tem gre tudi sponzorjem, ki vsako leto velikodušno podprejo Društvo. Prav s to pomočjo lahko uživamo v kvalitetnih koncertih, kulturnih dogodkih in športnih atrakcijah, ki bodo letos še boljše.

Bar bo letos odprt od četrtega do nedelje in vsak dan bo tematsko obarvan. Četrtek bodo obarvani z zvoki jazza in okusi lokalnih vin, ob petkih bomo uživali v pop/rock glasbi, v soboto pa bodo na svoj račun prišli ljubitelji elektronske glasbe. Nedelje so zaenkrat še skrivnost, gotovo pa se boste lahko na Lakenessu odpočili od preteklega tedna in nabrali baterije za prihajajočega. Za lačne goste so ponovno pripravili Lakeness Grill, ki bo letos vpeljal nekaj gurmanskih novosti. Lakoto boste na Lakenessu lahko tešili od 25. junija naprej. Junij je bolj osredotočen na bar, a se je in se bo kljub temu odvilo nekaj dogodkov, ki so vredni vaše pozornosti. Začetek Lakenessa je bil 2. junija v znamenju jazz glasbe. Nastopili so **Adriatic Jazz Quintet**. 4. junija se je na oder vrnila domača skupina **Ibunge**, ki jo je dopolnila skupina **Foučevi**. Teden kasneje je sledil večer

elektronske glasbe s **House Classics**. Ljubitelji piva ste uživali 18. junija, ko se je na Lakenessu odvila pokušina piv na dogodku z imenom Pivo mania. Zadnjo soboto junija, 25. junija, bo zaznamovala skupina, ki se je oblikovala lani prav na Lakenessu, **Smoothie – Beat people**. Vabljeni na vse dogodke, pa tudi vse ostale dni na pijačo in sproščanje ob jezeru.

Letošnja novost, ki se bo prvič predstavila 26. junija, je Art & craft market. Na tržnici se bodo predstavili lokalni ustvarjalci, ki bodo svoje izdelke postavili na ogled. Vse unikatne izdelke bo seveda možno tudi kupiti.

Skupina **Muff** bo otvorila julijske dogodke na Lakenessu. Poleg že omenjenih tematsko obarvanih dni bo julij zaznamovan z velikim koncertom legendarnega slovenskega kantavtorja **Magnifica**, ki bo 22. julija, in Adrenaline festom med 29. in 31. julijem. Vikend športa in glasbe smo kot dogodek spoznali že lani, letos pa bo še večji in boljši. Uživali boste v državnem prvenstvu v trikih s kolesi (dirt trick contest), sami pa se boste lahko preizkusili v wakeboardu pod okriljem skupine **Wblch action infection**, SUP-anju in vožnji z gorskimi kolesi. Zvečer bo na vrsti glasba, v petek **AC/DC cover band**, v soboto **DJ Emilijo A.C.**

Vse to in še več vas letos pričakuje na Lakenessu. Pridno in ustvarjalno delo članov našega društva lahko podprete tako, da si v toplih poletnih dneh vzamete čas in jih obiščete na lokaciji, ki je s svojo lepoto omrežila že marsikoga. Gotovo vas je kar nekaj takih, ki se temu malemu koščku raja ne morete upreti in se radi vračate tja. Osvežitev, sprostitvev in zabava so zagotovljeni. ■

Ekipa Lakeness
Foto: arhiv Društva Mladi
Renče-Vogrsko

PROGRAM

junij večerni program

2. sobota	Adriatic Jazz Quintet Začetek ob 20.30 / vstopnina 5 € (+konzumacija)
4. sobota	Ibunge, Foučevi Otvoritev sezone, začetek ob 21.00, vstopnina 3 €
11. sobota	House Classics Večer elektronske glasbe, začetek ob 22.00
18. sobota	Pivo mania Pokusna piv, začetek ob 19.00
25. sobota	Smoothie-Beat People Glasbeni koncert, začetek ob 22.00

julij

1. ponedeljek	Muff, Bring on The Vanguard, Nikki DJ Glasbeni koncert, začetek ob 21.00, vstopnina 3/5 €
2. sobota	House Classics Večer elektronske glasbe, začetek ob 22.00
7. torek	Kombo B Jazz & Vino večer, začetek ob 21.00, 3 € konzumacija
8. ponedeljek	Duo Acoustic Extravaganza Glasbeni koncert, začetek ob 22.00
9. sobota	Smoothie-Beat people Glasbeni koncert, začetek ob 22.00
14. torek	Just Friends Jazz & Vino večer, začetek ob 21.00, 3 € konzumacija
15. ponedeljek	Karaoke Začetek ob 22.00
16. sobota	House Classics Večer elektronske glasbe, začetek ob 22.00
21. torek	Dvojina - Nina Virant in Rok Zalokar Jazz & Vino večer, začetek ob 21.00, 3 € konzumacija
22. ponedeljek	Magnifico, Dej se n' litro, Nikki DJ Glasbeni koncert, začetek ob 21.00, vstopnina 10/13 €
23. sobota	Zaprto
28. torek	Jazz in The Pants Jazz & Vino večer, začetek ob 21.00, 3 € konzumacija
29. ponedeljek	AC/DC cover band, Nikki DJ Glasbeni koncert, začetek ob 22.00
30. sobota	DJ Emiljo A.C., DJ Boki Batina, DJ Alex Ranerco Celodnevni dogodek

avg

4. četrtek	Ariel Cubria Jazz & Vino večer, začetek ob 21.00, 3 € konzumacija
5. ponedeljek	Uni tisti Glasbeni koncert, začetek ob 22.00
6. sobota	House Classics Večer elektronske glasbe, začetek ob 22.00
11. torek	Mihael Hrustelj Trio Jazz & Vino večer, začetek ob 21.00, 3 € konzumacija
12. ponedeljek	Rock Šok party, Nikki DJ Glasbeni večer, začetek ob 22.00
13. sobota	Smoothie-Beat people Glasbeni koncert, začetek ob 22.00
18. torek	Igor Matković in Bojan Krihanko Jazz & Vino večer, začetek ob 21.00, 3 € konzumacija
19. ponedeljek	Siddharta, Dan D, Nikki DJ Rock Šok, začetek ob 21.00, vstopnina 12/15 €
20. sobota	Zaprto
25. četrtek	Jam Session (Sole glasbe in umetnosti Ozlinka) Jazz & Vino večer, začetek ob 21.00, 3 € konzumacija
26. ponedeljek	Jurij in Katarina acoustic Glasbeni koncert, začetek ob 22.00
27. sobota	Smoothie-Beat people Glasbeni koncert, začetek ob 22.00
28. sobota	Občutimo Argentino Argentinska glasba, argentinska hrana, začetek ob 18.00

sept

1. četrtek	Apadopolus BiBi Jazz & Vino večer, začetek ob 21.00, 3 € konzumacija
2. ponedeljek	Slavko Ivančič, Prizma Glasbeni koncert, začetek ob 21.00, vstopnina 5/8 €
3. sobota	Zaključni žur Presenečenje, začetek ob 22.00

Pozor, samo za otroke! :)

Poletni Živžav – novost na Lakenessu

To poletje bo Lakeness prav posebno doživetje tudi za otroke. Ob **četrtek**ih se bodo pod krošnjami dreves v družbi **Katarine Kogoj** in **Anje Sedevčič** odvijale raznovrstne otroške delavnice. Vendar starši, pozor! Ker so delavnice namenjene mlajšim, priporočamo, da si v tem času oddahnete in se s prijateljico sprostite ob pestri ponudbi bara in kuhinje na Lakenessu.

Poletni **Živžav** na Lakenessu se bo odvijal vsak četrtek, od 30. junija do 18. avgusta, med 18. in 20. uro. Na osmih delavnicah, ki bodo potekale na idilični lokaciji ob jezercu v senci drevesnih krošenj, bodo otroci ustvarjali, se družili in skozi igro spoznavali lokalne danosti in dediščino. Delavnice bodo potekale v poletnem ritmu, torej bolj sproščeno. Večina delavnic bo tipa »drop-in«, kar pomeni, da ne bo treba priti točno ob uri in tudi ne bo treba čakati vse do konca. Otroci lahko pridejo in sodelujejo na delavnici, naredijo svoj izdelek in po želji s starši odhitijo naprej. Lahko pa se ustavijo, poigrajo s sovrstniki in ustvarijo ter odkrijejo še kaj. Delavnice so primerne za otroke med 5. in 12. letom, vendar so lepo vabljeni tudi cicibančki, seveda v spremstvu staršev. Starejše otroke bova animirali Katarina in Anja, najmlajšim pa bodo pomagali njihovi starši. Seveda bomo veselili tudi kakšnega obiska none ali nonota.

In kaj se bo torej počelo, vas zanima? Postali bomo pravi mali raziskovalci. Izdelali si bomo svoj daljnogled za opazovanje in knjižico za beleženje vseh čudes okoli sebe. Od tam naprej bo vedno bolj napeto. V družbi ribičev bomo spoznavali ribe in ribolov ter si izdelali prave ribiške palice, prav takšne, kot so jih uporabljali nekoč. Ugotovili bomo, da niso vsi odpad-

ki za stran in da se lahko iz reciklažnega materiala izdelata še marsikaj lepega. Slikali bomo in spoznali, da iz naših krajev izhajajo prav imenitni umetniki. Pripovedovali si bomo zgodbe in delali lutke. Poskušali bomo premagati mamico v igri z elastiko – in verjemite, otroci, da se boste morali kar potruditi, da vam bo uspelo! Škuljali bomo z društvom Škulja in odkrivali starodavne čase, ko so tod živeli še Rimljani. Ustvarili si bomo oljenko, s katero si bomo lahko zvečer osvetlili pot domov. Za finale pa pripravljava pravo poslastico – arheopskovnik, kjer bomo kot pravi arheologi poskušali izkopati stare zaklade. Ni treba dvakrat reči, da bodo otroci v dobrih rokah uživali v pestrem programu. Z Anjo sva nadobudni in polni izkušenj, še posebej pa naju zanimajo področja kulturne dediščine, arheologije in muzejske prezentacije. Anja, ki jo narava dela v vleče v organizacijske vode, je svoje izkušnje kot animator nabirala v tujini, sama pa sem se v tujino podala zaradi ljubezni do dela na področju vzgoje in interpretacije dediščine, da bi lahko primere dobre prakse vnašala tudi v domače kraje. Tako sva ideje za delavnice črpali iz bogatega lokalnega okolja, ki nas obdaja. Z delavnicami si želimo ustvariti medgeneracijsko povezavo in približati poletno sceno Lakeness festivala tudi otrokom.

Delavnice bodo tedensko objavljene na uradni Facebook strani Društva mladi Renče-Vogrsko, predhodne prijave na posamezne delavnice pa zbiramo na elektronskem naslovu: zivzav.ak@gmail.com.

Katarina Kogoj
Foto: Matija Kogoj

VABLJENI

* Pridružujemo si pravico do spremembe programa.

Izleta malo drugače

V Ljubljani in Izoli

Upokojenci iz Renč smo maj kar dobro izkoristili. Malo zaradi konca zime in malo zaradi dneva mladosti. Saj smo komaj čakali, da odložimo plašče in da dokažemo, da smo še vedno mladi v srcu in nas spomin na lepe, slavnostne dni še ni zapustil.

6. maja smo vandrali v Ljubljano, in sicer kar obsežnim programom. Najprej smo si ogledali slovenski parlament, kjer so nas vodniki dodobra poučili o dvorani Državnega zbora Republike Slovenije, pisarnah poslancev, delovnih prostorih raznih odborov in komisij in predvsem o izrednem predverju, kjer potekajo tiskovne konference in ga krasi enkratna poslikava slikarja **Slavka Pengova**, ki predstavlja našo zgodovino od samih začetkov naselitve do danes. Predstavnica protokola

Gordana, ki ima korenine tudi v Renčah, nas je izredno lepo popeljala po stavbi, kjer se nam je za krajši čas pridružil in nas pozdravil tudi naš poslanec in podpredsednik Državnega zbora **Matjaž Nemec**, ki nam je tudi pomagal pri usklajevanju našega obiska in pri pridobivanju soglasij, za kar smo mu zelo hvaležni. Obiskali smo tudi Predsedniško palačo, kjer je sedež predsednika Republike Slovenije **Boruta Pahorja**. Prijazni uslužbenci protokola so nas popeljali po lepi, dunajsko okrašeni in elegantni zgradbi, ki ima svojo zgodovino in zanimivo notranjost. Predsedniška pisarna je bila zasedena s čistilci kristalnih lestencev, kajti prostore je bilo treba temeljito očistiti in pripraviti za praznovanje 25-letnice samostojne države. Toda uspeli smo videti predsednikov akvarij in nekaj daril, ki jih predsednik prejema ob državnih obiskih. Na koncu obiska še obvezno slikanje in že smo pohiteli dalje.

Narodna galerija nas je sprejela v vsej svoji lepoti in predvsem zanimivosti. Ogledali smo si stalno zbirko slovenske umetnosti, pravih slovenskih zakladov in videli obsežno zbirko oltarjev: lesenih, zidanih in slikanih, potem smo občudovali srednjeveška, renesančna, baročna in impresionistična dela v slikarijah in redkih plastikah, na stenah ljubljanske galerije smo občudovali dela slovenskih mojstrov slikarske umetnosti. Po ogledu smo ugotovili, da bi morali večkrat v Narodno galerijo.

Obisk Ljubljane smo zaključili na Gradu, kamor smo se odpeljali z gondolo. Oddahnili smo se v prijetni senci grajskih kostanjev, ob osvežilni pijači in jabolčnem sladoledu.

25. maja, nekoč je bil to praznik mladine in mladih po duši, smo bili v hotelu v Izoli. Prijetno kopanje v tamkajšnjih bazenih je zmigalo zimsko zaspane sklepe. Nekateri pa so šli na dolg sprehod ob marini, kjer se šopirijo prav lepe jadrnice in jahte tistih, ki ne prejemajo minimalnih penzij. Toda lepo, da so izbrali našo obalo za privez, kar tudi prinaša nekaj koristi in ponosa. Izola je zajela turistično žlico z veliko roko in postaja zelo zanimiva, lepa in turistično vedno bolj zanimiva. Prireditve polnijo turistični utrip in obiskovalcev je vedno več. Tudi mi in veliko drugih pensionistov smo uživali v prijetnem okolju hotela v Izoli. Po dobrem kosilu smo se zadovoljni pozno popoldne vrnili domov. Drugič bomo šli malo pozneje na kopanje in ples. Greste z nami? ■

Katjuša Žigon
Foto: arhiv DU Renče

Teden Rdečega križa: srečanje starejših krajanov v Renčah

Starejši krajanji iz Renč in Oševljeja so se v tednu Rdečega križa zbrali na pobudo **KORK Renče**. Srečanje je potekalo v nedeljo, 8. maja, v popoldanskem času, v domači kulturni dvorani.

Prisotne so pozdravili predsednica KORK Renče **Rožica Žvanut**, predsednik OZRK Nova Gorica **Dušan Ambrožič**, podpredsednica OZRK Nova Gorica **Vislava Ušaj**, podžupan Občine Renče-Vogrsko **Radovan Rusjan** in predsednik Krajevne skupnosti Renče **Borut Zorn**.

Uvodnim pozdravom je sledil kulturni program, ki ga je povezovala **Mija Lipušček**. Nastopil je mladi harmonikar **Maks Martinuč**, ki je z ubranimi zvoki navdušil občinstvo, z lahkotnimi koraki ljudskih plesov pa so navdušile tudi članice folklorne skupine Univerze za tretje življenjsko obdobje **UNITRI** iz Nove Gorice. V nadaljevanju srečanja so se prisotni okrepčali, za postrežbo so poskrbele članice KORK Renče. Pozno popoldne smo se zadovoljni razšli v želji, da se tudi prihodnje leto spet srečamo v čimvečjem številu. ■

| Tekst in foto: Alenka Vodopivec

Piknik

V soboto, 22. maja, smo v sodelovanju s športnim društvom Škulja že drugo leto zapored priredili piknik za oskrbovance Medichotela v Renčah, njihove svojce in prebivalce lokalne skupnosti. Simpatičnega druženja so se udeležile tudi članice **Župnijske Karitas Renče** in **Rdečega križa Renče**.

Pestro dogajanje ob dobri hrani (ni manjkalo niti ribjih specialitet in niti domačega peciva) in pijači je popestril glasbenik in šaljivec **Silvo**. Oskrbovanci Medichotela so se predstavili s petjem ljudskih pesmi, ob spremljavi njihovega mentorja in kitarista **Engelberta**, s katerim imajo v domu dvakrat tedensko pevske vaje.

Po drugem uspešno izvedenem pikniku si bomo prizadevali, da bi to spomladansko druženje postalo tradicionalno. ■

| Nina Gorjan
Foto: Medichotel

Komedija v Bukovici

Sobota, 14. maj, dvorana kulturnega doma v Bukovici. Ljudje prihajajo, kramljajo, kaj bodo videli in čemu se nasmejali.

Po uvodni besedi predsednika **Kulturno turističnega in športnega društva Bukovica-Volčja Draga** se je zastor odprl, pričela se je predstava. Nastopili so igralci dramske skupine iz Štandreža s komedijo *Pokojna gospejina mama* francoskega komediografa Georges Feydeau v režiji Jožeta Horvata. Premiera komedije je bila januarja letos v Štandrežu, nato pa zaigrana v več krajih Italije in Slovenije. Prosvetno društvo Štandrež je lani praznovalo 50 let uspešnega delovanja. Člani

društva so našemu društvu v zahvalo za sodelovanje podarili knjigi *50 let plodnega dela društva (1965–2015) in 50 let gledališke ustvarjalnosti*.

Po predstavi smo se preselili v kletne prostore, kjer so članice Društva upokoencev Bukovica-Volčja Draga pripravile pokušino jedi po receptih naših non. KTŠ društvo Bukovica-Volčja Draga pa je obiskovalce pogostilo z domačim kruhom, rezino pečene pršuta in pijačo.

Prijetno druženje se je zavleklo pozno v noč. ■

Srečko Špacapan
Foto: Bogo Rusjan

V življenju je vredno pustiti sledi Kuhinja naših non

Zgodilo se je 14. maja, tako kot vsako leto. Društvo upokoencev Bukovica-Volčja Draga je pripravilo kuhinjo naših non, ki se je tako »lepo prijel«, da je postala preprosto tradicionalna.

Prav lepo je bilo slišati male poredneže, ki so se na igrišču šopirili, katera bolje kuha. »Moja nona najbolje kuha!« »Moja pa še boljše,« so bili glasni vespovprek. Res velika zahvala našim nonam in mamam, da so nas naučile kuhati in poskrbele, da starih jedi nismo pozabile. V ta namen in njim v zahvalo smo v avli

Kulturnega doma Bukovica pripravili razstavo poročnih in rodbinskih slik. Bilo je vredno ogleda. V veliki dvorani pa so igralci iz italijanskega Štandreža zaigrali veseloigro. Tako je minil še en lep večer, ki je bil kulturno, spominsko in kulinarčno obarvan. ■

Renata Tischer
Foto: Bogo Rusjan

Med burbonkami

Tako smo poimenovali naše letošnje srečanje s temi čudovitimi vrtnicami.

Tudi to pomlad so nas v vrt frančiškanskega samostana na Kostanjevici privabile opojne vonjave vrtnic burbonk. Zato smo se slikarke 7. maja na povabilo članov

društva ljubiteljev vrtnic in družbe HIT odpravile v ta vrt in tam na naš način upodabljale to čudovito cvetje. Med nami so bili tudi prijatelji slikarji iz društva Endas iz Gorice. Ekstempore je potekal pod budnim očesom naše mentorice akad. slikarke **Jane Dolenc**. Ker se je to dogajalo v času festivala vrtnic, so si pod strokovnim

vodenjem **Edija Prošta** burbonke ogledovali turisti od vsepovsod. Nastalo je lepo število slik, ki smo jih 13. maja razstavili v avli hotela Sabotin v Solkanu. Za kulturni program ob otvoritvi razstave so poskrbele članice ŽPZ Rože iz Nove Gorice. ■

| Tekst in foto: Hema Jakin

Bronasti znak civilne zaščite

Štab civilne zaščite občine Renče-Vogrsko je na razpis poveljnika civilne zaščite Republike Slovenije za podelitev priznanj in nagrad republike Slovenije predlagal **Srečka Špacapana** iz Volčje Drage. Dan CZ praznujemo 1. marca, priznanje mu je bilo podeljeno na Zemonu 4. marca.

Srečko Špacapan je član ekipe konjenikov v sestavi civilne zaščite občine. Ekipe konjenikov, v kateri že od ustanovitve deluje Srečko, ki je bil tudi vodja, je v občini dejavna tako ob naravnih nesrečah kot tudi ob raznih prireditvah. Srečko Špacapan je motor ekipe, s svojo konjsko vprego je prepeljal že marsikoga. Aktiven je tudi na raznih prireditvah v krajevni skupnosti in občini, posebej pa na taborih, ki jih orga-

nizirata osnovna šola in civilna zaščita. Čestitke! ■

| Tekst in foto: Bogo Rusjan

Bilo je čudovito lepo!

S temi besedami se je gospod **Hrast**, župnik v Renčah, zahvalil ob nastopu Provoxa po koncertu sakralnih pesmi v župnijski cerkvi v petek, 27. maja.

Moški pevski zbor Provox letos obeležuje trideseto obletnico delovanja. Za to priliko je pripravil koncert sakralnih pesmi. Prvič je s tem programom nastopal 22. aprila v cerkvi v Dornberku. S tem se je želel predstaviti tam, kjer je zbor začel delovati. S koncertom v Renčah pa smo se pevci hoteli zahvaliti kraju, kjer smo sprejeti in delamo. Zbor dolguje svoj začetek **Jožku Hareju**. Za njim so zbor vodili še **Tanja Kuštrin**, **Pavel Pahor**, **Miran Rustja**, **Ivan Mignozzi**. Zadnjih pet let zbor vodi **Matej Petejan**.

Program koncerta je sestavljal zgodovinski pregled sakralnih skladb od Gallusa do sodobnih slovenskih skladateljev. Pevski večer pa so dodatno oplemenitile še gostje **Minka Markič** na klavirju ter sopranistki **Polona Kante Pavlin** in **Anja Šinigoj**. Z nastopom smo želeli izraziti našo ljubezen do zborovskega petja, ki se zliva z občutkom za pripadnost skupini in medsebojnim prijateljstvom in spoštovanjem.

Za zaključek si bom spet sposodil besede g. župnika, da smo z našim petjem pozlatili žulje renških zidarjev, ki so gradili domačo cerkev. Že sedaj pa vabimo vse ljubitelje zborovskega petja na celovečerni koncert novembra, ko bomo predstavili prehojeno tridesetletno pot Provoxa. ■

Andrej Campolunghi
Foto: Bogo Rusjan

Kako smo praznovali občinski praznik

Revija pevskih zborov naše občine

Uvod v kopico dogodkov ob prazniku naše občine, dnevu upora proti okupatorju in prvomajskih praznikov je bila tradicionalna revija pevskih zborov naše občine z gosti. Na petkov večer, 15. aprila, smo se našim občanom že petič predstavili vsi pevski sestavi, ki delujejo v občini Renče-Vogrsko.

Reviji na pot je bilo postavljeno le eno pravilo – vsako leto mora revijo organizirati drug pevski zbor. Lani je bil organizator revije **ŽePZ Vogrinke**, ki je prenosno plaketo za organizacijo revije predal letošnjemu organizatorju **MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga**.

Organizatorji smo letos v goste povabili **Vokalno skupino Glas** iz Bilj, ki deluje od leta 2005. V letih delovanja se je iz mešanega pevskega zbora skupina preoblikovala v žensko zasedbo in danes pod vodstvom **Ingrid Praznik** v skupini prepeva 19 ženskih glasov različne starosti. Pevke prihajajo iz Bilj in okoliških krajev. S ponosom povedo, da gojijo čezmejno sodelovanje, saj v njihovem zboru prepevata tudi pevki, ki sta doma onstran meje. Rdeča nit vokalne skupine je vsekakor pesem v slovenskem jeziku, za popestritev repertoarja pa rade posežejo tudi po tujejezičnih skladbah. Tudi letos so nam otroci pripravili posebno sporočilo. Takole pravijo: »Leto raste tako, da mesec za mesecem gre, nekam v neskončno nekdanjost. Otroci rastejo z meseci, rastejo pa tudi s pesmijo, ki zariše spomin v srce. Spomin, ki nenehno vabi, da se srečamo.« Ubrani mladi glasovi so napolnili dvorano, ko je preko petdeset mladih pevcev, učencev OŠ Renče in POŠ

Bukovica, na oder pripeljala njihova profesorica glasbe **Nataša Domazet**.

Dva moška pevka sestava prihajata iz Vogrskega; **MoPZ Lijak 1883 Vogrsko**, ki je s svojimi 133 leti delovanja drugi najstarejši zbor v Sloveniji. Preživel je kljub vsem vojnam in krizam in ohranjal slovensko pesem. Iz Vogrskega prihaja tudi **Vokalna skupina Lijak**, ki nastopa šele dve leti. Oba zbora vodi **Mojca Sirk**.

Pod vodstvom **Barbare Šinigoj** od ustanovitve zbora leta 2012 naprej poje **ŽePZ Vogrinke**, ki jim je blizu ljudska pesem, saj želijo ohraniti pesmi, ki so se nekaj pelev naših krajih.

Barbara Šinigoj zadnji dve leti vodi tudi **MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga**, ki mu je bila letos zaupana organizacija revije.

Trudili smo se, da bi naše delo, tako nastop kot priprava revije, uspešno opravili.

V letošnji sezoni **MoPZ Provox** obeležuje

pomembno obletnico delovanja, to je 30 let zbora. V ta namen zbor je pripravil pester program skladb, ki ga je in bo predstavil na dveh jubilejnih koncertih: sakralni koncert aprila in koncert ob jubileju novembra. Od leta 2012 zbor vodi **Matej Petejan**. MoPZ Provox je tudi med letošnjimi prejemniki občinskih priznanj. Od MePZ Klasje je MoPZ Provox v varstvo prejel prenosno plaketo in s tem tudi nalogo, da naslednje leto organizira revijo pevskih zborov naše občine. Na koncu so vsi nastopajoči zbori skupaj zapeli **Življenje je lepo**, priredbo je napisal **Anže Vrabec**. Veselo druženje s pevci in gosti se je še kar nekaj časa nadaljevalo v kletnih večnamenskih prostorih. ■

Albinca Pisk
Foto: Bogo Rusjan

Spomladanski koncert Pihalnega orkestra Vogrsko

Pihalni orkester Vogrsko zdaj že tradicionalno v spomladanskih mesecih naredi koncert v večnamenski dvorani ob osnovni šoli na Vogrskem. V sklopu prireditev ob občinskem prazniku so se predstavili domači publiki – najlepše je igrati prav doma in tako se je izkazalo tudi tokrat.

Zadnji dve leti se je orkester na spomladanskem koncertu predstavil s tekmovalnim programom – maja 2014 je namreč nastopil na tekmovanju slovenskih godb, leto kasneje pa so vogrinski godbeniki odšli na mednarodno tekmovanje na Češko. Letos so si godbeniki vzeli leto premora od tekmovanj, nikakor pa to ne pomeni, da počivajo tudi v glasbenem smislu. Članom Pihalnega orkestra Vogrsko ne

spremembe so vedno pozitivne, toliko bolj, če se z njimi strinjajo vsi godbeniki. In prav gotovo je taka pozitivna sprememba tudi Nejc, sicer stari znanec orkestra, ki že leta poučuje trobila v Godbeniški šoli Vogrsko in vodi Šolski orkester Vogrsko. Po tem »nerodnem« začetku so godbeniki novemu dirigentu podarili dirigentsko paličico in mu potem le dokazali, da so se skladbo zares naučili zaigrati, kot je treba.

V vlogi povezovalca je nastopil **Filip Moze-tič**, ki ga sicer vidite v zadnji vrsti orkestra, kjer igra na tolkala. Po treh skladbah je bil čas za godbeniški podmladek. V okviru domačega orkestra deluje tudi Godbeniška šola Vogrsko, ki je na svoje učence upravičeno ponosna. Na 8. mednarodnem tekmovanju Svirel je namreč kar pet učencev osvojilo priznanja: **Lien Komac** in **Mati-ja Melinc** sta si

na klarinetu priigrala bronasto priznanje, **Elizabeta Šajina** na kontrabasu srebrno, **Jakob Maj Šajina** na tolkalih in **Liam Marc Baša** na baritonski tubi pa zlato. Orkester jim je ob tej priložnosti čestital in za spodbudo podaril drobno pozornost. Pri nadaljnjem programu se je orkestru na odru pridružila **Zoja Izabela Marc**, zmagovalka odmevnega festivala Pojmo (z)godbo. Orkester pa je svoj del koncerta zaključil s skladbo *Think* iz filma *The Blues Brothers*.

Potem so na oder prišli godbeniki Prvačke pleh muzike pod vodstvom **Gregorja Braliča**. Sosednji orkester že leta igra na prireditvah v svojem kraju in okolici. Predvsem je vedno rad igral za ples, veselje in spremljanje najpomembnejših mejnikov v življenju preprostega vaškega življenja. To tradicijo so pod novim vodstvom v zadnjih

letih nadgradili in razširili repertoar z novimi skladbami.

Na Vogrskem so se predstavili z znanimi in manj znanimi poskočnimi ritmi iz filmov in svetovnih popevk, prav tako pa so zaigrali tudi skladbo slovenskega avtorja **Bojana Adamiča** in nekaj koračnic. In – presenečenje! Dirigent je zapustil svoje mesto pred orkestrom in nanj povabil župana **Aleša Bucika**. Ta je dokazal, da ne uspešno dirigira samo v občini, temveč se dobro odreže tudi pred toliko različnimi instrumenti.

S tem se je spomladanski koncert končal. Polna večnamenska dvorana ob osnovni šoli Vogrsko in nasmejani obrazi obiskovalcev so dokaz, da domači pihalni orkester deluje v pravo smer in da mu spodbude domačinov ne bo zmanjkalo. Hvala! ■

Jasna Živec
Foto: Marko Švara

utegne biti dolgčas, saj redno nastopajo in se spopadajo s takimi in drugačnimi izzivi.

Na letošnji spomladanski koncert so godbeniki povabili orkester iz Prvačine, **Prvačko pleh muziko**. Tako so si blizu, pa vendar se redko srečajo. In kaj posebnega je bilo slišati in videti na koncertu? Prvi je, kot se spodobi, nastopil domači orkester. Za začetek je zaigral venček uspešnic Eltona Johna. A začne se slabo, vsak igra svoj ton, vsak zaigra po svoje ... Moža pred orkestrom to preseneti in upravičeno se mu zašibijo noge – kaj je narobe? Pravzaprav nič, to je bil krst za novega umetniškega vodjo orkestra, dirigenta **Nejca Kovačiča**. Orkester je pred svojo 85. obletnico delovanja in prav v letu pred praznovanjem je v vrstah orkestra ponovno zapihal nov veter. Take

Dan odprtih vrat na Goriških opekarnah ob prazniku

V Goriških opekarnah že več kot 65 let nadaljujemo tradicijo opekarstva na območju spodnje Vipavske doline, zato smo ob prazniku Občine Renče Vogrsko v soboto, 16. aprila, odprli svoja vrata in svojo zgodbo delili s tistimi, ki ste nam najbližji.

V Goriških opekarnah smo imeli zadnji dan odprtih vrat na Mohorjevo 2008. Od takrat se je tako v podjetju kot v družbi marsikaj spremenilo. Leta 2009 se je pričela gospodarska kriza, ki je še posebej prizadela gradbeništvo. Veliko število podjetij, vključno z opekarnami, je moralo zapreti vrata. Danes v Sloveniji obratujejo samo še štirje proizvodni obrati od nekdanjih osmih, od teh dva v Goriških opekarnah. Preživela so samo tista podjetja, ki so se znala prilagoditi novim razmeram.

Po uvodnem nagovoru župana **Aleša Bucika** in direktorja Goriških opekarn **Jožefa Stibilja** smo se prepustili strokovnemu vodstvu in si ogledali, kako nastajata kritina in opeka. Prisluhnili smo zvokom **Pihalnega**

orkestra Vogrsko, prisostvovali nastajanju umetniških del izpod spretnih rok skupine slikark, članic **Društva KUL-TU-RA Renče**, in izdelavi opeke in korcev po postopkih, ki so jih poznali nekoč. Društvo za opazovanje in proučevanje ptic nam je omogočilo vpogled v bogastvo živalskega sveta na območju našega glinokopa. Otroci in vsi, ki so želeli občutiti mehko in voljnost gline na svojih rokah, pa so se pridružili organizirani delavnici.

Razveselili smo se mnogih, ki so se želeli osebno prepričati, kako nastaja material, iz katerega so ali želijo zgraditi svoj dom. Naj si bomo mlada družina, starejši zakonski par, samostojni investitor ali izvajalec, ki trži svoje objekte, je odločitev za gradnjo stanovanjske hiše pomemben dogodek in obenem odločitev, ki jo

velja tehtno razmisliti in definirati. Kako bomo gradili, katere gradbene materiale bomo uporabili in kako pomembne so nam lastnosti materialov in njihovo obnašanje skozi čas, je le nekaj parametrov, na katere postajamo dandanes vse bolj pozorni. Ritem današnjega življenja vpliva na naše počutje, zato je pomembno, da bi v tistih nekaj prostih urah, ki jih dnevno prebijemo v naših domovih, preživeli kar se da kvaliteto, predvsem z vidika počutja in bivalnih pogojev. Osnovo in temelje za naše dobro

Občine Renče-Vogrsko

počutje si postavljamo že v prvih fazah gradnje naših bivališč, zato je izbira gradbenih materialov pomemben faktor. Glede na to, da osnovni konstrukcijski material predstavlja po količini veliko večino našega objekta, lahko predvidevamo, da ima tudi enega največjih vplivov na mikroklimatske razmere v objektu.

V podjetju Goriške opekarne, d. d., že vrsto let vztrajamo pri dejstvu, da so opečnate zgradbe med najboljšimi, če že ne najboljše kar se tiče bivanjskih pogojev. S tem na-

pri čemer velja poudariti, da je ta proces izrazitejši z večanjem debeline zidov. Kot edini slovenski proizvajalec opečne strešne kritine, poznane pod imenom in blagovno znamko **Korec**, se danes ukvarjamo predvsem z izboljševanjem tehnik pokrivanja in pritrjevanja te kritine na strehe naših domov in raznih spremljevalnih objektov. Sama oblika Korca kot kritine se je izoblikovala že pred več kot dva tisoč leti, ko so jo v naše kraje prinesli Rimljani. Investicija v nov obrat proizvodnje Korcev

menom se trudimo dodatno razvijati opeko in opečnate izdelke, vendar še vedno v smislu, da ta ostaja 100-% naravna in zdravju prijazna. Pravilno izvedene opečnate zgradbe poustvarjajo zunanje okolje v notranjih prostorih stavb, saj opeka regulira tako toploto kot tudi vlago,

je dvignila kvaliteto raven korcev med najboljše kritine, kar potrjuje 33-letna garancija. Poleg izboljšav na področju kvalitete pa smo razširili število načinov pritrjevanja. Nekoč izključno uporabo malte kot pritrilnega materiala so danes zamenjali suhomontažni načini pritrjevanja. Prav suhomontažni sistemi pritrjevanja korcev in specifična oblika te kritine so se v zadnjih letih, ko smo imeli na področju Vipavske doline in tudi širše po Primorskem dneve z orkansko burjo, izkazali kot najodpornější na take vremenske neprilike.

Danes kupci lahko izbirajo med opečnato rdečimi in različnimi barvami korcev. Kot zadnjega pa smo trgu ponudili Reliefni korec, ki na svoji površini posnema trud in ročno delo naših prednikov, saj smo nanj vtisnili sledi rok, ki so stoletja izdelovale to, za naše kraje tako unikatno, prilagodljivo in odporno kritino.

Ob tej priložnosti se vsem, ki ste nas obiskali, zahvaljujemo – z željo, da se kmalu ponovno srečamo. ■

Goriške opekarne, d. d.
Foto: Matjaž Bizjak

Občinska prireditev Luna poje, Zemlja pleše tja med zvezde

V sredo, 20. aprila, je v Veliki dvorani Kulturnega doma Bukovica v sklopu občinskega praznika potekala prireditev *Luna poje, Zemlja pleše tja med zvezde*.

Polno dvorano obiskovalcev je na začetku prireditve pozdravil župan **Aleš Bucik**. Rdeča nit prireditve je bilo medgeneracijsko sodelovanje v naši občini, torej sodelovanje najmlajših, najstarejših in tistih vmes. Prireditev je bila zasnovana tako, da so se na odru izmenjevali nastopi otrok, video projekcije in dramski prizori, ki so prikazovali dogajanje v družini danes. Nono in nona sta doma pri vsakdanjih opravilih, njuna hči pa ju obvesti, da tudi ta dan ne bo prišla pravočasno iz službe, in ju prosi, naj poskrbita za otroke. Že vsega hudega vajena bosta rada in dobro poskrbela za svoje vnuke.

V nadaljevanju prireditve se nam odvijajo prizori iz vsakdanjega življenja – nono in nona imata sicer svoje hobije in dejavnosti, v katere pa spretno vpletata vnuke, ki bi sicer svoj prosti čas preživeli v svetu računalniških iger. Pod njunim vodstvom vnuki spoznavajo peko kruha, ročna dela, pomen gibanja in bivanja v naravi, izdelavo igračk po starem, ljubiteljsko umetnost, druženje, ples ... Torej kulturno dediščino in pomen družabnega življenja, ki ga v sodobnem času že pozabljamo. Dramske prizore med nonotom, nono

in vnuki so s hudomušnimi narečnimi dialogi mojstrsko odigrali **Anica Gregorič**, upokojenka z Vogrskega, **Franko Arčon**, upokojenec iz Renč, in **Marisa Černe**, **Tine Vodopivec** in **Jaša Mozetič**, učenci OŠ Renče.

V smislu medgeneracijske zasnovanosti so prireditev obogatili prisrčni nastopi otrok in učencev iz vrtcev in šol Renč, Bukovice in Vogrskega. Peli, plesali in recitali so dela iz naše bogate ljudske zakladnice. Učenci šole Renče (**Anastasija Knez**, **Leja Keber**, **Natan Šemrl** in **Jan Bonutti**) so posneli dejavnosti društev v Renčah, Bukovici, Volčji Dragi, Lemovem in na Vogrskem. Nastalo je pet video sklopov, v katerih smo spoznali pestro in ustvarjalno delovanje naših občanov – petje v pevskih zborih, športno-rekreativne dejavnosti, tehniško kulturo in ljubiteljsko umetnost, humanitarne dejavnosti, oživiljanje in

ohranjanje kulturne tradicije krajev. Spremljevalna dejavnost te prireditve je bila v predprostoru dvorane in v spodnjem nadstropju občinske stavbe, kjer je bila razstava, ki so jo pripravili otroci in učenci ter njihovi mentorji vseh treh vrtcev in šol naše občine. Za dobro razpoloženje je poskrbela uvodna in tudi zaključna pesem *Zemlja pleše* v izvedbi mladinskega zbora OŠ Renče. In tako je zapela Luna, zaplesala Zemlja, vsa dvorana in mi z njo. Tudi ta dan je naša občina praznovala. Veliko dogajanja je bilo zahtevno spraviti v okvir ene prireditve, pa vendar nam je z dobro voljo in veliko pozitivne energije vseh udeležencev to uspelo. ■

Mojca Saksida, Branka Pregelj Arčon
Foto: arhiv OŠ Renče

Razstava slik in cvetličnih aranžmajev ob občinskem prazniku

Umetnost nam pomaga živeti

Umetnost je nenavadna spremljevalka in oblikovalka našega vsakdana. Pomaga nam živeti, kakor lačnemu pomaga košček kruha, a je vendarle nekoliko drugačna: nikoli je ni preveč, nikoli se je ne prenajemo. In prav o tem spoznanju govori tudi dejavnost domačih ustvarjalcev, ki z izvirnimi deli odkrivajo in umetniško izpovedujejo lepoto narave in življenja ter bogatijo in plemenitijo našo vsakdanjo izkušnjo.

Slovesnost ob občinskem prazniku smo letos povezali z odprtjem razstave **likovne sekcije Društva KUL-TU-RA Renče** in z razstavo cvetličnih aranžmajev naše sovaščanke **Slavice Stibilj**. Prijetnemu in pomenljivi

vemu umetniškem dogodku pa je lepe in iskriče melodije dodal mlad harmonikar **Jakob Lojk Marvin**.

Hema Jakin, vodja likovne sekcije našega društva, je ob postavitvi razstave lepo in strnjeno predstavila »naše štiri elemente«, ki so vodilo in osrednji motiv razstavljenih del.

»Navdih, da smo se slikarke lotile upodabljati te štiri elemente, je prišel kar tako, brez posebnega vzroka. Morda pa nekje globoko v nas živi zavedanje, da so ZEMLJA, ZRAK, VODA in OGENJ praviri vsega živega, da brez njih in posledično brez njihove energije nič živega ne more obstajati.

V objemu energij teh štirih elementov živimo ljudje in vsa živa bitja. Napajajo nas in nam dajejo moč, da obstajamo. Včasih so se ljudje močno zavedali, da jim zemlja daje kruh, ogenj toploto ... Novodobni svet pa nas pelje v odtujenost od prvobitnega, čeprav je še vedno v nas in je še kako pomembno.

Razstavljenе slike so nastajale sredi neke posebne, pozitivne energije. Prav povezanost, ki je med nami tudi sicer prisotna, je razlog, da slikarke napredujemo, osvajamo nove tehnike, rojevajo pa se tudi vedno nove, sveže ideje.

S slikami ŠTIRJE ELEMENTI (zemlja, zrak, ogenj, voda) smo se lansko leto predstavile v Avstriji v sklopu mednarodnega projekta Alpe-Jadran, ki združuje slikarke in slikarje

treh dežel.«

Dodajmo še nekaj misli ob postavitvi cvetličnih aranžmajev, ki so, ob slikah, gotovo pritegnili obiskovalčev pozornost. Slavica Stibilj se že vrsto let udeležuje umetniških delavnic in tečajev. Zadnje čase se posebej posveča izdelavi prekrasnih aranžmajev, kar kršne je predstavila na razstavi. Izdelani so iz različnih materialov: suhih rož, umetnih rož iz krep papirja, poljskega cvetja in materialov za reciklažo. Slavica rada ustvarja in pri tem neizmerno uživa, aranžmaje pa podari svojim domačim, prijateljem in znancem in pravi, da v tem najde zadoščeno za svoje delo. V počastitev občinskega praznika je Slavica izdelala štiri prav posebne šopke v barvah našega občinskega grba in zastave, župan **Aleš Bucik** pa jih je podaril letošnjim občinskim nagrajencem. Dogodek je bil prijeten in poln umetniških užžitkov. Hvala vsem, ki z lastno ustvarjalno energijo plemenitite naša občutja in dodajate dinamiki življenja marsikaj tistega, kar bi sicer šlo neopazno mimo nas. ■

Vesna Pahor
Foto: Bogo Rusjan

Slavnostna seja Občinskega sveta za leto 2016

Ob 9. obletnici obstoja naše občine in tako kot vsako leto doslej smo tudi letos svečano proslavili pomemben datum našega obstoja, našega delovanja.

Slavnostna seja Občinskega sveta je potekala v Veliki dvorani Kulturnega doma Bukovica.

Vokalna skupina Lijak je zapela slovensko himno in tako naznanila začetek slovesnosti. Uvodne slavnostne besede je imel župan **Aleš Bucik**, ki je naštel nekaj najpomembnejših pridobitev desetletnega dela in nanizal načrte za prihodnost. »Prehojena pot je bila vsekakor bogata in uspešna, saj smo v občini marsikaj pridobili, izboljšali in tako omogočili boljše in prijaznejše življenje v našem okolju.

Ponosni smo na vse, kar smo ustvarili, kar pa vsekakor ne bi bilo tako bogato brez naših občanov, brez vsakoletnih prejemnikov občinskih priznanj,« je v svojem govoru povedal župan. Čestital je letošnjim nagrajencem in poudaril, da v prihodnje lahko pričakujemo vso osebno angažiranost in angažiranost občinske uprave za doseganje zastavljenih ciljev in danih obljub.

Glasbeni del slavnostne seje so pripravili člani **Pihalnega orkestra Vogrsko**. Kvartet saksofonov – **Matevž Podgornik, Ana Lipušček, Petra Jarc** in **Ivana Velikanje**, je zaigral tri skladbe. Bili so prijetno glasbeno presenečenje prireditve.

Velika dvorana je bila okrašena z umetnijami naših ljubiteljskih slikark iz **likovne sekcije Društva KUL-TU-RA Renče**, in sicer slik na temo ogenj, zrak, voda, zemlja. Zanimiva slikarska razmišljanja naših slikark so odela slavnost v prijazno vzdušje, toplo za srce in misel. Tudi **Slavica Stibilj** iz Renč je svojo umetniško

izraznost vpletla v čudovite ročno izdelane šopke cvetja, ki so krasili oder in bili darilo za naše nagrajence. V predvorju Velike dvorane pa je bila razstava učencev Osnovne šole Renče, podružnice iz Bukovice ter POŠ

Vogrsko na temo »Luna poje, zemlja pleše tja med zvezde«, ki jo je še posebej s čudovitimi teksti in maketami zaznamoval del, posvečen mlinom. Simbolika je bila veličastna. V pritličju Kulturnega doma Bukovica ob občinskih prostorih pa je bila razstava naših malčkov iz vseh vrtcev v občini.

Na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je Občinski svet sprejel sklep, da podelijo tri plakete: s področja gospodarstva **Kmetiji Smodin**, kulture **Moškemu pevskemu zboru Provox** in prispevka k razvoju občine **Stanku Šemrlu**. Izredna nagrada pa je šla v roke **Karlu Bonuttiju**. Slovesnost je zaključil MoPZ Provox z izbranim in kot vedno ubranim izborom svojih najljubših.

Praznovanje so počastili tudi župani ali njihovi namestniki sosednjih prijateljskih občin. Povezovalka **Kristina Mihelj** pa je sejo zaključila s prijaznim povabilom na veselo druženje. ■

Katjuša Žigon
Foto: Bogo Rusjan

Koncert solo in skupinskega petja Šole glasbe in umetnosti Ozlinka

»Veliko ljudi zna peti. Tisti, ki pojejo, pravijo, da je v petju nekaj radostnega. Petje v možganih sprošča hormone sreče, ki ustvarjajo prijetno počutje.«

S temi besedami so učenci Šole glasbe in umetnosti Ozlinka, ki deluje tudi v Bukovici, povabili k spremljanju koncerta solo pevcev in skupinskega petja sredi aprila. Poimenovali so ga Vokalni projekt Ozlinka, predstavili pa so se učenci iz razreda mentorice **Barbare Šinigoj**. Zapeli so posamično, v duetih, tercetih in tudi v zboru. Bili so različnih starosti, nekateri izmed njih dovolj spretni, da so za svojo spremljavo poskrbeli sami, ostale je na odru spremljala zasedba šolskih mentorjev.

Program je bil izjemno zanimivo zasnovan. Občinstvo je prisluhnilo priredbam vsem znanih domačih skladb *Med iskrenimi ljudmi*, *Življenja krog*, *Zakaj*, *Brez besed*, *A si ti moj ljubi* in tudi skladbam iz tuje glasbene zakladnice *Hello*, *Oh happy day*, *Rehab*, *Tears in Heaven*, *Feeling Good* ... Ob glasbi

so nastopajoči sporočili, da petje prinaša skriti jezik, ki ga nezavedno razumemo prav vsi, saj je človeški glas eden prvih zvokov, ki jih je človek zaznaval skupaj z naravnimi zvoki iz okolja. Že od rojstva z glasom izražamo svoja čustva – od veselja, bolečine do ljubezni ...

Vse to so občinstvu pričarali pevci in pevke Ozlinka in navdušili. Še posebno zato, ker je bilo poslušalstvo prvič deležno tovrstne domače glasbene produkcije, ki tudi v prihodnje obeta srečanja zavidljive pevske ravni. To pa nedvomno bogati kulturni prostor okolja, v katerem se je ob podpori Občine Renče-Vogrsko in Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga odločila delovati inovativna Šola glasbe in umetnosti Ozlinka.

Prihajajo počitnice in s tem tudi oddih za učence glasbe in njihove mentorje. Glede na vse, kar so pokazali v prvem letu delovanja v naši občini, brez dvoma lahko pričakujemo podobne in najbrž še bolj vznemirljive predstavitve tudi v prihodnje.

Nastopili so:

Milena Gregorič, Monika Kristančič, Urša Škrli, Nejka Krajnc, Alisa Kim Jagodic, Hana

Marušič, Hana Pirih, Alissa Zavavlav, Rozika Kristančič, Tomi Pance, Tadej Pišot, Tine Koršič, Uroš Pegan, Aleksij Drnovšček, Timi Vremec, Nina Vrabec, Anže Vrabec, Maki Čepak, Uroš Nemanič, Egon Boštjančič. ■

Ingrid Kašča Bucik

Foto: arhiv Šole glasbe in umetnosti Ozlinka

Šola glasbe in umetnosti Ozlinka je zasebna glasbena šola, ki pouk inštrumentov, petja in teorije ponuja glasbenim zanesenjakom vseh generacij. Večkrat letno priredimo nastope učencev glasbenih inštrumentov, tokrat pa smo na odru prvič združili učence oddelka za moderno petje. Pevci se predstavijo solistično, v duetih in tercetih ter tudi v zboru. Na odru jih spremlja zasedba, ki jo sestavljajo nekateri učitelji naše šole in so z inštrumentalnimi priredbami pesmi priskočili na pomoč mladim pevcem. Mentorica učencev je Barbara Šinigoj.

Jurjevanje v Bukovici

V nedeljo, 24. aprila, smo se člani in ljubitelji konj srečali v Bukovici. Ker je deževalo, smo konje pustili doma. Zbrali smo se v cerkvi sv. Lovrenca na 8. jurjevanju. Sveti Jurij je zavetnik konjenikov, kočijažev in kovačev.

Medse smo povabili družino **Furlan** z Vogrskega. Izročili smo jim denar, ki smo ga prav v ta namen zbrali na dobrodelnem srečanju konjenikov na Vogrščku. Sredstva naj bi služila za izboljšanje življenjskih razmer hčerke **Anje**. Povabili so nas, naj njihovo hčerko obiščemo s konji. Župnik **Vojc Žakelj** je opravil blagoslov kruha, vina, konjenikov in kočijažev, da nas bosta zdravje in sreča spremljala na naših poteh. **Veronika Polanc** je sprego-

vorila o svetem Juriju in se zahvalila župniku za opravljen obred.

V imenu Občine Renče-Vogrsko je navzoče nagovoril podžupan **Radovan Rusjan**. Podaril je oves, da konjem ne bodo pošle moči na njihovih poteh. Razdelili smo blagoslovljen kruh in spominske medalje. Ob zaključku smo se zbrali na skupnem kosilu pri družini **Mozetič** v Lemovem. Ob prijetnem klepetu o doživetjih, konjih in bodočih akcijah smo se dogovorili tudi o podrobnostih izpeljave štiridnevne 20.

Posoške konjenice ob Cerkniskem jezeru. Razšli smo se z dobrimi željami, da se čez leto dni srečamo na 9. jurjevanju. ■

Srečko Špacapan
Foto: Bogo Rusjan

10. Občinska škuljada pri Dvorcu Vogrsko

Pri dvorcu Vogrsko je bila v sklopu prireditev ob občinskem prazniku v organizaciji **ŠD Škulja Vogrsko** 16. aprila izpeljana jubilejna 10. Občinska škuljada.

Zmagovalci tekme so bili Zidarji (**Stojan Plahuta, Silvan Košuta** in **Oskar Špa-**

capan), drugo mesto je osvojila ekipa Vogrsko 1 (**Davorin Petrovčič, Milovan Gregorič, Jožef Hvalica**), tretje mesto pa igralci iz ŠD Škulja – Kagho Bilje (**Marjan Masten, Hari Nemeč, Srečko Mozetič**). Tekmovalce sta pozdravila predsednica krajevne skupnosti Vogrsko **Katarina Tischer Gregorič** in župan občine **Aleš Bucik**. Gledalce je poleg lepe igre razveselil

tudi **Srečko Špacapan**, ki jih je s konjsko vprego in kočijo popeljal na prijetno vožnjo. Za kulinarčne priboljške sta poleg društvene kuharske ekipe poskrbeli **Ingrid Kašča Bucik** in **Jerica Kašča**. Dogodek se je kot običajno zaključil s prijetnim družabnim srečanjem v veselem vzdušju. ■

Nives Hvalica
Foto: arhiv Društva Škulja

Na Brodici v Stari Gori letos mlaj že enainsedemdesetič

Tradicija gre naprej. Na Vogrskem v Stari Gori se je letos po lanskoletni okrogli obletnici tako postavil mlaj že enainsedemdesetič.

Dogajanje sega v daljna povojna leta, ko so na hribu prvič postavili mlaj v čast pridobljeni svobodi. Od takrat se je vsako leto

na predvečer prvega maja postavljali mlaj, včasih opazneje, z glasbo in petjem ter veselim druženjem, včasih tišje, neopazno, a vztrajno.

Tudi letos se je dogajanje odvijalo po ustaljenih običajih: nekaj dni pred postavitvijo so na hrib pripeljali izbrano drevo, ga olupili, navozili les za kres. Na zadnji aprilski dan v poznih popoldanskih urah so Starogorci

dvignili mlaj s pomočjo vzvodov, kot je bilo to nekdanj povsod običajno. Z nočjo je ob mlaju zagorel še kres. To je, kot je že dolga leta navada, privabilo k druženju na hrib ljudi iz ožje in širše okolice.

Po nastopu v središču vasi se nam je pridružila še vogrinska godba in s svojimi veselimi vižami popestrila dogajanje. ■

Tekst in foto: Tatjana Marvin

Kresovanje in postavitve mlaja na Vogrskem

Maj vedno napove svoj prihod s praznovanjem. Prvi maj je praznik, ki je bil v starih časih povezan s čaščenjem zelenja in je kasneje prerasel v praznik delavcev po vsem svetu. Kljub temu je ohranil ta star pomen, zato se vsako leto

večer pred prvim majem postavljajo mlaji in prižigajo kresovi.

Tudi letos smo na Vogrskem k sodelovanju povabili konjenika – našega **Srečka Špacapana**. S konji in kočijo je popoldne otroke prevažal po vasi, letos po zaselkih Lijak in Jazbine. Otroci so po hišah nabirali jajca in vabili ljudi na večerno prireditev, jajca pa so kasneje oddali podeželskim ženam, ki so pripravile raznovrstne okusne fritalje

in palačinke.

Kulturni program so pripravili pevci in pevke domačih zborov, za vesel ritem pa so poskrbeli godbeniki Pihalnega orkestra Vogrsko.

Mlaj smo postavili ob avtobusni postaji, kres pa se je iskril čez cesto, kot je to v navadi. Lepo je bilo, saj se tradicija postavljanja mlaja in prižiga kresa nadaljuje in ohranja. ■

Tekst in foto: Katarina Tischer Gregorič

Kresovanje v Martinučih

Ko nad Martinuče pade mrak na dan pred prvim majem, se skoraj iz vsake hiše prikažejo domačini, ki urno hitijo na prižig kresa. Otroci so tisti, ki so vedno prvi na prižorišču in z nestrpnostjo čakajo, koga bodo starejši vaščani oziroma kurjači izbrali za pomočnika, torej kdo od otrok bo prižgal kres.

Letos smo imeli kar tri nadobudne fantiče: **Martin**, **Maks** in **Mark Martinuč**. Letošnji kres je precej hitro izgorel, saj je bil manjši kot prejšnja leta. Očitno smo čez leto obrezali in porezali manj sadja, drevja in trt. Nič za to, saj je poleg kresa ta večer pomembno tudi druženje. Ko kres že nekoliko izgori, se odpravimo na naš družabni prostor v Martinučih. To je na „križišču“ pri oglasni deski. **Borut** prinese mize in stole, **Viktor** priskrbi luč in plin, **Dejan** prinese žar, **Franko** nabavi meso, **Krajevna skupnost Renče** priskrbi brezalkoholno pijačo. Gospodinjje poskrbijo za domače dobrote – od frtalje, sladice, baklave do svežih jajc in sveže zelenjave za pripravo frtalje »alla Franko od Jasne« na koncu vsega pečenja. To je edini večer v letu, ko se zbere veliko število Martinučkovcev. Letos se nas je zbralo res veliko in lahko smo ponosni na to. Zelo smo veseli, da se dogodka udeležijo tudi naši novi sokrajani. Kar pestre narodnosti smo v Martinučih in ponosni smo, da znamo prepletati domače navade in običaje z drugimi. Letos se je na naše vabilo odzvala in se nam pridružila tudi novonaseljena družina iz novega naselja. Dobrodošli vsi med nami. Starejše gospodinjje in tudi gospodje so

bili najbolj veseli udeležbe našega najstarejšega in najbolj slavnega Martinučkovca **Antona Rusjana**, ki vedno popestri večer s svojim doživetim pripovedovanjem zgodb iz preteklosti, ki so mogoče že šle v pozabo in bi jih bilo dobro zapisati, vsaj dokler je ta spomin nanje še živ.

Dogajanje je s šopki narodnozabavnih in ponarodelih pesmi na harmoniki popestril **Maks Martinuč**. Srečamo se na prihodnjem kresovanju ... Ali pa še prej. ■

▮ Tekst in foto: Valentina Zorn

V dvorcu doživetje maja s pesmijo

Moški pevski zbor Lijak 1883

Vogrsko je po tradiciji svojo pevsko sezono kronal drugo majsko nedeljo z Gotardovim koncertom. Kot vse koncerte doslej, ki se bližajo 20-letnemu jubileju, je prijazno gostil Dvorec Vogrsko.

Tokratni gost vogrinskih pevcev je bil **Moški pevski zbor Srečko Kosovel** iz Ajdovščine. Razlog za to ni naključen, Kosovelovci so namreč predlani praznovali 70-letni jubilej. Partizanski moški pevski zbor Srečko Kosovel je bil ustanovljen 5. junija 1944 v Gravini v Italiji. Okoli skladatelja in dirigenta **Rada Simonitija** se je zbralo veliko število primorskih fantov, nekdanjih mobilizirancev v italijansko vojsko. Že 11. septembra 1944 so imeli v Bariju prvi koncert. Domov so se vračali s pesmijo – s koncerti na Visu, v Šibeniku in Splitu, Dubrovniku, Trebinju, Cetinju, Baru in Skadru. Vmes so postali še v Skopju, Nišu in Beogradu. Preden so prispeli v Slovenijo, kjer so takoj nastopili v Mariboru in Ljubljani, je bilo za njimi 28 nastopov. Kasneje jih je pot vodila tudi na zahodne pevske odre, med drugim so leta 1946 zapeli v Parizu, kjer se je odločalo o primorski meji. Danes zbor vodi dirigent **Matjaž Šček**, mojster, ki že dolga leta bogati primorski kulturni prostor. Pevski kolektiv sestavljajo pevci amaterji iz Vipavske doline. V njihovem programu so partizanske, slovenske narodne in umetniške pesmi ter zahtevnejša domača in tuja

zborovska literatura, posvetna in sakralna. Tudi v Dvorcu Vogrsko so se predstavili z deli iz omenjenih sklopov.

Organizator, Moški pevski zbor Lijak 1883 Vogrsko, pa se je tokrat z ljudsko pesmijo sprehodil po vseh slovenskih deželah. S koncertom je moški pevski zbor počastil 20. obletnico odprtja Dvorca Vogrsko.

Gostitelj, sicer župan Občine Renče-Vogrsko, **Aleš Bucik**, je zagotovil, da vrata dvorca ljubiteljem kulture ostajajo na stežaj odprta. ■

Davorin Koron
Foto: Bogo Rusjan

Spoštovani krajan, cenjene krajanke!

Vsako leto junija praznujemo krajevni praznik Vogrskega. Lani smo praznovanje razpotegnili v cel mesec in ga poimenovali Mesec kulture na Vogrskem. Ker nismo začutili pravega dne našega praznovanja, smo se letos odločili, da se vrnemo skoraj na stare tire in sprejeli sodelovanje s **KTD Vogrsko – Ženskim pevskim zborom Vogrinke**, ki so idejni vodja prireditve ***S pesmijo od vasi do vasi***.

Naj vam kot predsednica KS Vogrsko spregovorim nekaj besed o našem dosedanjem delu. Moto, ki smo si ga člani Sveta KS Vogrsko zastavili, je: ***Sprejemajmo različnosti, razvijajmo se v slogi, zaupajmo in spoštujmo se ter bodimo ponosni***

na svoj kraj!

Interesom kraja kot celote dajemo prednost pred interesi posameznika, javni lastniki skušamo povrniti pomen in izboljšati odnos do nje, izboljšati želimo tudi splošno vzdušje v vasi in vsem krajanom dvigniti občutek zdrave samozavesti. Ob 8. marcu smo, tako lani kot tudi letos, organizirali gledališki in glasbeni kulturni večer, ki pa s strani vas, krajanov, ni bil najbolj obiskan.

Vsako leto na predvečer prvega maja pripravimo, skupaj s KTD Vogrsko, kresovanje z dvigovanjem mlaja in ponosni smo, da tradicija ni zamrla, ampak pelje svojo pot naprej, na mlade rodove.

Lani aprila smo, skupaj z Občino Renče-Vogrsko, otvorili tržnico pod viaduktom. V ta projekt bo treba še vlagati, če želimo, da bo tržnica zaživela.

Opremili smo mrliško vežico z vso potrebno opremo za pogreb. Sredstva smo prihranili iz dobljenih najemnin grobov. Vežico je v nedeljo, 12. junija, posvetil upokojeni škof **Metod Pirih**.

Decembra, ko je praznični čas v vrtincu norije, prižigamo lučke na smreki. Srečo imamo, da je smreka zrasla na takem mestu, od koder je vidna daleč naokoli in je ponos naši vasi. Prav tako pa smo decembra, ko prazniki dosežejo vrhunec, priredili žive jaslice. Odziv je bil nad vsemi pričakovanji, kar nam je dalo potrditev, da delamo dobro.

Da se spoštujemo in sprejemamo ter razvijamo v slogi, priča tudi sodelovanje s KTD Vogrsko, ostalimi društvi in organizacijami ter sosednjima krajevnima skupnostma. Vsako leto se namreč zberemo na skupnem sestanku, kjer se predstavijo

načrti za nadaljnje delo in medsebojno sodelovanje.

Prav tako pa vsako leto spomladi pregledamo vse ceste v občini in v pripravi so kriteriji, po katerih se bo določala prednostna obnova cest. Vemo, da denarja ni v izobilju. Vemo pa tudi, da vsak človek rad poskrbi zase in vidi ravno v svoji infrastrukturi največjo potrebo po ureditvi. Zato vas pozivam k strpnosti, pa tudi k

temu, da vsak nekaj postori v svoji okolici – tako bo čakalna vrsta krajša.

Seveda pa smo si zastavili tudi cilje, ki jih želimo doseči v tem letu. Prvi tak je avtobusna postaja pri bivšem Tušu, ki je v fazi dokončanja. Zemljevida na avtobusni postaji še nismo postavili. Z namenom. Izbrati je treba tak zemljevid, ki bo funkcionalen, ličen, uporaben. Ob križiščih cest bomo postavili označevalne table s hišnimi številkami. Želimo pa tudi, da bi našli primeren prostor za parkirišče ob šoli, saj vemo, da šolsko igrišče ne more in ne sme biti parkirišče, ampak igrišče. Biti ponosen na svoj kraj seveda ne pomeni, da človek ne sme biti s čim nezadovoljen in da ne bi bilo kaj boljše in drugače. Prepričana sem, da smo predstavniki številnih generacij v zadnjih desetletjih z vsemi napakami vred ustvarili takšno podobo domačega kraja in takšen bivalni standard, da smo krajan na to lahko upravičeno ponosni.

Ob krajevnem prazniku vam želim, da ostanete različni, spoštljivi, zaupljivi in dobronamerni. ■

Katarina Tischer Gregorič
Foto: Ana Bric, Bogo Rusjan

Glasba – veselje, želja, izziv, uspeh!

Ljudje najprej začutimo ritem ... Ritem srca, ki poganja kri po žilah ... Ritem, ki nam poraja nove želje, zaradi katerih ustvarjamo in sprejemamo nove izzive. Veliko osebnega premagovanja, vztrajnega dela in gorečnosti je potrebnih, da dosežemo želeni uspeh. In ko to doživimo, smo srečni in ponosni na prehojeno pot.

Vse to doživljamo tudi v Godbeniški šoli Vogrsko in njenem šolskem orkestru, ki sta že dolga leta temelj godbeništvu v naši občini. Veliko otrok in mladostnikov se je že zvrstilo v naših klopih in nekateri izmed njih so že posegli po najvišjih priznanjih. Tudi letošnje šolsko leto zaključujemo uspešno, z velikim zadovoljstvom in neizmernim veseljem, saj smo z našo glasbo razveselili veliko ljudi.

Z glasbenim projektom „Vesele note za male nogice“, ki smo ga pred kratkim izvedli za vrtec in osnovno šolo na Vogrskem, smo na pristrčen in otrokom dojemljiv način približali tovrstno glasbo. Tako, kot rastejo otroci, raste tudi naša glasba in se prenaša iz roda v rod. Zato je vsem učencem in članom šolskega orkestra dana možnost nastopanja na različnih prireditvah, koncertih in nastopih.

Zadnji letošnji interni nastop je bil 10. maja. Nekateri bolj plaho, drugi bolj udarno in zbrano – čisto vsak je dodal svoj biserček glasbe v mozaik godbeništvu. Iz majhnega zraste veliko, zato so vzpodbudne besede vedno dobrodošle, saj pripomorejo k nastajanju odličnih glasbenikov. In tudi te imamo v naših vrstah. Aprila letos so se učenci in člani šolskega orkestra udeležili mednarodnega glasbenega tekmovanja SVIRĚL in zopet dosegli odlične rezultate. Bronasto priznanje sta z igranjem na klarinet dosegla

Lien Komac in Matija Melinc, zlato pa je tudi letos obstalo v rokah Liama Marca Baše, ki je tekmovalne skladbe izvedel na baritonski tubi, in Jakoba Maja Šajine, ki igra na tolkala. Srebrno priznanje pa je z igranjem na kontrabas dosegla Elizabeta Šajina. Ponosni smo na mlade glasbenike, ki niso le vir pozitivne energije, ampak tudi vir za neskončno muziciranje.

Glasba ne pozna meja, zato šolski orkester pod vodstvom Nejca Kovačiča z veseljem nastopa tudi izven naše občine. Sodelovanje z vokalisti in pevskega zbori v naši občini

se je že lani uspešno in odmevno izvedlo v okviru pevskega festivala. Šolski orkester pa je, preden se poda v počitniške dni, z veseljem sprejel še en izziv. V torek, 31. maja, so zaigrali na koncertu, ki ga organizira Osnovna šola Šempas. Slovenske popevke, ki so ob spremljavi šolskega orkestra zadonele iz številnih mladih grl, so med poslušalce zagotovo vnesle prijetne občutke in komu morda celo pridih nostalgije.

Junij pa ni vroč le zaradi sonca, ki nas greje, ampak tudi zaradi vseh dogodkov, s katerimi se šolsko leto zaključuje. V začetku junija so učenci in mladi godbeniki nastopili na Koncertu mladih glasbenikov v Kulturnem domu Bukovica. Vse moči pa so bile usmerjene tudi v zaključne izpite, katerim je sledil koncert s podelitvijo priznanj za

dosežen uspeh.

Z mislimi pa smo tudi že v novem šolskem letu, zato junija vpisujemo nove učence.

Otroke, stare nad 7 let, vabimo, da se nam pridružijo v Godbeniški šoli. Otroke in mladostnike, ki pa že znajo igrati kakšen instrument, bomo z veseljem sprejeli v vrste šolskega orkestra. Več informacij o vpisu dobite na spletni strani www.godbeniskasolavogrsko.si. ■

— Tekst in foto:
Valentina Gregorič Saksida

GODBENIŠKA ŠOLA

VOGRSKO VABI K VPISU

KOGA? Otroke stare nad 7 let.

ZAKAJ? Da bi se naučili igrati kakšen instrument in spoznali čudoviti svet glasbe. Skupaj se bomo družili tudi na glasbenem vikendu, različnih delavnicah, pripravljali interne nastope in koncerte ter se udeležili različnih tekmovanj.

KDAJ JE VPIS? Od 1. 6. 2016 do 30. 6. 2016.

KJE POTEKA POUK? V Zadržnem domu na Vogrskem.

INFORMACIJE:

- <http://www.godbeniskasolavogrsko.si/>
- 041 493 758 (Valentina Saksida)

*Pihalni orkester Vogrsko
Godbeniška šola Vogrsko*

Gusarsko poletje v Vrtcu Bukovica

V torek, 10. maja, je vreme dopustilo, da je na igrišču vrtca v Bukovici potekalo »gusarsko popoldne«. Vodil ga je športni pedagog **Samo Nanut**.

Srečanja so se udeležili otroci in njihovi starši ter vzgojiteljice in seveda **gusar Berto**, ki je zbrane pozdravil z gusarskim pozdravom. Vsak otrok je dobil naglavni trak z gusarskim simbolom in gusarski načrt za iskanje zaklada, na katerem so bile

predstavljene postaje z različnimi vajami. Otroci so skupaj s starši krožili po postajah in opravljali zanimive spretnostne vaje (vožnja s skiroji in kolesi, metanje žogic v gusarska usta, metanje žog na koš, hoja s hoduljami, skakanje v vrečah ...). Na postajah so čakale vzgojiteljice, ki so vsakemu otroku na načrtu označile uspešno opravljeno vajo. Po zaključenih vajah je

gusar Berto vsaki skupini otrok dovolil vpogled v skrinjo. Vsakega otroka je v skrinji čakal zlatnik kot nagrada in seveda spomin na gusarsko iskanje zaklada. Skupaj smo preživeli nepozabno družabno popoldne, ki je prehitro minilo. Veselimo se že ponovnega srečanja in druženja. ■

▮ Tekst in foto: Urška Žiberna

Delovna akcija pri šoli in vrtcu v Bukovici

Zadnji vikend maja smo se starši otrok iz skupin Pikapolonice in Metulji iz Vrtca Bukovica zbrali na prostovoljni delovni akciji. Namen akcije je bil polepšati okolico vrtca in osnovne šole v Bukovici ter tako našim otrokom in dnevnim obiskovalcem ponuditi bolj pisano okolje.

V celodnevni akciji smo zamenjali letvice na ograji atrija pri Pikapolonicah in Metuljih ter jih prebarvali in impregnirali. Prebarvali smo pločnike, zid in pokrove jaškov pred vrtcem ter olepšali zid peskovnika. Pri tem so nam pomagali tudi otroci, ki so navdušeno prispevali po svojih najboljših močeh. Pobuda je prišla s strani predstavnic staršev omenjenih skupin, do njene realizacije pa ne bi prišlo brez podpore vodstva **OŠ Renče** in

prispevka v obliki materialov. Ob tej priložnosti bi se zahvalili tudi podjetju **Komar** d. o. o. za podarjeno pijačo, družini **Simčič** za nove šipe, družini **Fornazarič** za leseno klopco, ki bo popestrila prostor pred atrijem, in seveda hišniku **Frankotu**, ki nam je priskočil na pomoč in nas usmerjal, ter vsem staršem, ki so se pridružili delovni akciji. ■

▮ Ana Novak in Maja Zorn
Foto: Ana Novak, Mariza Trojer in
Janja Ropič

Vsi si zaslužimo biti sprejeti ...

Otroci iz skupine Miške sodelujemo v projektu »Vrabček upanja med najmlajšimi«.

Glavni nameni in cilji projekta so:

- spodbujanje strpnosti med sovrstniki in odraslimi,
- sprejemanje drugačnosti,
- ozaveščanje o medsebojni soodvisnosti,
- zavedanje, da vsakdo po svojih najboljših močeh nekemu pomaga in s tem bogati sebe.

Spoznali smo veliko pravljic, katere pripovedujejo o junakih ... Bili so enaki drugim, a vendarle različni ... Včasih sprejeti med sovrstnike, drugič spet ne ... Prebirali smo

spoznali znakovni jezik in usvojili pesmico »Sijaj, sijaj sončece« v tem jeziku. Pravijo: »Kdor pomaga drugim, bogati sebe.« In Miške se tega dobro zavedamo. Z vsakim takšnim obiskom je nova izkušnja, novo spoznanje ... Da smo vsi med seboj različni, pa vendarle enaki. VSI SI ZASLUŽIMO BITI SPREJETI! ■

▮ Tekst in foto: Urška Gregorčič

jih dan za dnem ... Na željo otrok ... Mama Bernarda nam je zaupala, da je njena služba pri otrocih, ki potrebujejo pomoč. Mogoče le lepo besedo ... Objem ... Toplino človeka ...

Miške smo si rekle – le zakaj ne bi spoznali novih prijateljev? Povabili smo otroke OŠ Kozara v naš vrtec, kjer smo se skupaj igrali, prepevali, plesali ... Le nekaj trenutkov je bila med nami tišina, mogoče bolj zadržanost. A otroci ne poznajo tabujev! Zgledujmo se po njih, naj nam bodo za zgled!

V projektu smo sodelovali tudi z Zvezo gluhih in naglušnih. Zato smo v vrtec povabili tudi **Vladana** in **Mojco**. Na prijazen in otrokom razumljiv način sta predstavila »svet gluhih«. Otroci so z zanimanjem

Pot prijateljstva in raziskovanja III

Prijateljstvo in raziskovanje učencev OŠ Renče in OŠ Valentina Vodnika se nadaljuje. Aprila smo se srečali in podali na pot ob meji in čez njo: iz Gorice v Gorizio in nazaj. Tokrat z vlakom. Dan je bil sončen in napolnjen z doživetji in novimi spoznanji, kar lahko razberemo iz zapisov učencev v nadaljevanju. Zapisi četrtošolcev morda niso povsem verodostojni, vendar pa so pristrčni in kažejo, kako svet vidijo otroške oči.

V torek, 12. aprila, smo na OŠ Renče že tretjič izpeljali Pot prijateljstva in raziskovanja. Gre za sodelovanje z OŠ Valentina Vodnika iz Ljubljane. Tokrat smo učenci 9. b sodelovali s tamkajšnjimi četrtošolci. Tema je bila življenje ob meji. Naša naloga je bila, da jih seznanimo s tem, kakšne spremembe je po drugi svetovni vojni v življenja ljudi vnesla železna zavesa v Gorici in okolici, kako je nastala Nova Gorica, kako so to doživljali naši sorodniki ...

Devetošolci smo se zjutraj zbrali na železniški postaji Volčja Draga in se z vlakom odpeljali v Novo Gorico, kjer smo spoznali učence iz Ljubljane. Najprej smo se ustavili pri muzejski lokomotivi ob železniški postaji, kjer so si četrtošolci ogledali notranjost lokomotive. Pot smo nadaljevali do Trga Evrope. Tu smo se devetošolci prvič preizkusili v vlogi vodičev. Nato smo odšli skozi Kostanjeviški tunel do Kostanjevice, kjer nam je vodička povedala veliko zanimivih stvari. Še posebej smo bili navdušeni nad grobnico Burbonov, vrtom burbonk in Škrabčevo knjižnico. Preden smo se peš odpravili na goriški grad, so nam četrtošolci zapeli pesem Vstala Primorska. Medtem, ko so si ogledovali grad, smo mi, skupaj z učiteljicama Natašo in Mojco, odšli skozi Raštel do Travnika, kjer smo si privoščili kepico sladoleda. Po povratku četrtošolcev smo jim povedali nekaj o tolminskem puntu in se

nato s polnim mestnim avtobusom odpeljali v Novo Gorico. V gostišču smo pojedli dobro kosilo in imeli nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili za zabavo na igralih. Na koncu smo odšli še do Eda centra, kjer smo izvedeli nekaj o življenju Edvarda Rusjana, in nato peš do železniške postaje. Tako se je zaključilo naše druženje. Imeli smo se zelo lepo, saj smo se tudi mi veliko naučili. Z mlajšimi učenci smo se spoprijateljili, zato upamo, da bomo izvedli tudi Pot prijateljstva in raziskovanja 4.

Anastasija Knez, 9. b

Že dolgo sem se veselil dneva, ko smo se odpravili na ekskurzijo v Novo Gorico. Že ob

7. uri smo se zbrali v avli in se z avtobusom odpeljali na železniško postajo. Vlak je bil že tam in kmalu smo lahko vstopili. Ko je vlak odpeljal, smo bili zelo veseli. Peli smo Putina od Klemna Slakonje, se pogovarjali, risali, se slikali s telefoni ali fotoaparati, gledali zemljevide in opazovali pokrajino. V Sežani smo prestopili na drug, dizelski vlak. Na eni od postaj so se vkrcali še devetarji iz Renč. V Novi Gorici smo izstopili in si skupaj ogledali staro parno lokomotivo. Bila je zelo zanimiva in lahko sem splezal na odbijač lokomotive. Sošolka je splezala celo na streho! Šli smo tudi v kabino strojevodje. V prostoru, kamor so metali premog, je bilo nekaj smeti. To mi ni bilo všeč, saj mislim, da bi morali bolj spoštovati staro lokomotivo.

Potem smo se razdelili v štiri skupine. Vsaka skupina je imela tri devetarje za vodiče. Z njimi smo odšli na Trg Evrope. Po sredini trga gre meja med Slovenijo in Italijo. Zraven trga stoji sončna ura. Potem smo se odpravili proti Kostanjevici. Šli smo skozi tunel, ki je bil včasih pust in temen, sedaj pa je bolj zabaven, saj ima na stropu obešene rože, narejene iz odpadnih plastenk. Na Kostanjevici smo si ogledali cerkev. Izvedeli smo, da je bila cerkev med prvo in drugo svetovno vojno bombardirana, da ji je potres skoraj porušil strop, pa so ga potem podprli z lesenimi palicami, in najbolj zanimivo, da so pod cerkvijo v krstah zaprti francoski kralj Carl deseti (edini kralj, ki je pokopan v Sloveniji), neki Henrik peti, pa še ne vem kdo vse. Jaz sem se krste dotaknil. Odšli smo s hriba in stopili čez mejo z Italijo ter se vzpeli na goriški grad. Ima zelo mogočno obzidje in zelo lep razgled. Vodička nas je popeljala v star prostor. Ker so nekateri slikali z bliskavico, nas je opozorila, da tega ne smemo početi, ker lahko poškodujemo slike in pohištvo, ki je tam

razstavljeno. Vse je bilo zelo staro. Videli smo tudi staro ognjišče, star vodnjak in seveda stare meče. Bili so zelo veliki in težki. Nekateri so imeli ročaj za eno roko, drugi pa za dve. Videli smo tudi ječo. V njej sta bili le lesena postelja in klop, eno majhno okno, zgrajena pa je bila iz kamnov. Ogljedali smo si viteške oklepe in obleko, ki je tehtala 45 kilogramov! Sestavljena je bila iz železnih obročkov! Ena viteška čelada je imela zelo dolg nos. Videli smo, kako so se včasih oblačili. Bili so zelo čudni. Včasih so dojenčki pogosto umirali, ker jim je bilo zelo vroče, saj so jih nekako mumificirali. Videli smo še kraljevi observatorij, v katerem je bila slika

kralja z brki. Ob slovesu smo se oblekli v različne tunike: za viteza, stražarja, kralja, Irca, princeso ... Jaz sem držal tudi meč. Bili smo že zelo lačni, zato smo se z avtobusom odpeljali v Slovenijo na sladoled. Naročil sem kinder bueno in jagodo. Mmmm, njami! Nato smo se odpravili na kosilo, kjer smo jedli čevapčiče, pomfri in twist (palačinka, pečena na oglju). Zraven smo si lahko privoščili še kajmak, ajvar in pečene bučke. Zelo okusno! Nato smo šli do skejt parka, ki je bil zelo zanimiv. Tisti rolkarji so zelo dobri. Skačejo s stopnic in se drsajo po stopnicah ter podobne reči. Potem smo šli pa še v bližnji borov gozdiček na super plezala iz vrvi. Sošolec pravi, da je gor splezal štiriindvajsetkrat, a jaz mu ne verjamem. Na žalost smo prekmalu zapustili igrišče in odhiteli na železniško postajo. Na vlaku smo se spet zabavali! Učitelji so nam dovolili igrati igrice na telefonih, a brez hrupa. V vlaku je zabučalo od navdušenja! Ker smo se pri igrich preveč razživali, smo morali telefone pospraviti. Ko smo se peljali mimo moje babice, sem mahal. V Ljubljani smo na železniški postaji z navdušenjem planili v objeme svojih staršev. Doma sem hitro smuknil pod odejo, zadovoljen s prečudovitim dnevom!

Matej Meze, 4. razred

Na Trgu Evrope sem imel pol telesa v Italiji, pol pa v Sloveniji. Slikal sem mejo. Eden od naših devetošolskih vodičev je rekel porhadjug. S sošolcem sva se dolgo spraševala, kaj ta beseda pomeni.

V cerkvi sva se s sošolcem delala, da moliva. Izvedel sem, da so francoskemu kralju izrezali srce, ker pripada Francozem, saj je bil kralj francoski. V cerkvi je pokopana njegova družina in tajnik. Tajnik je bil tam pokopan predvsem zaradi tega, ker je bil velik dva metra, kar je bilo za tiste čase zelo zelo veliko. Takrat so dišale in še danes zelo dišijo vrtnice burbonke, ki rastejo na vrtu ob cerkvi.

Med hojo na goriški grad sva od učiteljice poskušala izvedeti, kaj pomeni neznana beseda. Rekla je, da ne pomeni ničesar, razen če misliva porkadjuč, ki pa da je grozno huda kletvica za Italijane in bolje, da je ne uporabljava več.

Na gradu sem slikal topovske kroglice. Tam je bilo veliko zanimivosti, zato sem naredil ogromno slik. V eni sobani je kovinska škattla, ki še ni odprta, saj se ne ve, kje je ključ. Čakajo na tistega, ki bo prinesel pravi ključ. V Novi Gorici smo šli na gelatto in na kosilo v gostilno. Med čakanjem sem naredil cel kup papirnatih kap.

Po zabavni vožnji z vlakom smo prišli v Ljubljano. Zaspal sem pozno. Zjutraj sem ugotovil, da sem naredil 227 slik. Ko sta me učiteljici prosili, naj ocenim ekskurzijo 1–10, sem rekel 1000! Imel sem se zelo dobro in veliko sem se naučil. Upam, da bom še kdaj šel na tako dobro ekskurzijo.

Miha Meserko, 4. razred

Samostan na Kostanjevici je bil zelo velik

in dolg ter ves poslikan. Vodička nam je postavila nekaj vprašanj, na katera bi morali odgovarjati predvsem devetarčki, a smo večinoma znali odgovoriti mi, kar me je presenetilo. Potem smo šli v grobnico – bilo je noro. V tem samostanu je edina Kostanjeviška Marija v Sloveniji.

Na goriškem gradu me je najbolj navdušila glasbena dvorana, v kateri je bilo veliko različnih glasbil: orgle, viole, predniki kitare in znamenita prva slovenska piščal, ki je bila narejena iz kosti in ima tri luknje.

Na Travniku smo si ogledali, kje so obglavili štiri kmete, ki so vodili upor. 123 so jih zaprli v ječo.

V spominu mi je ostala tudi stavba Edvarda Rusijana, v kateri smo tik pod stropom videli njegovo letalo. Devetarčki so nam podarili knjigo Poleti letim: Eda in Pepi. Učiteljica jo je dala meni in čuval sem jo. To je bila super pustolovska ekskurzija!

Žak Cernjak, 4. razred

V današnjih časih, ko se zdi, da otroke težko s čim presentimo, saj imajo vsega dovolj in preveč, je prav navdihujoče prebrati vrstice, iz katerih vre veselje in navdušenje. Vse kaže, da bomo še prijateljevali in raziskovali. ■

*Nataša Arčon Triler, Andrea Knežević,
Nataša Prinčič, Mojca Saksida
Foto: arhiv OŠ Renče*

Četrtošolci iz Renč zaključujejo bogato šolsko leto

Poletje in z njim počitnice se nam bližajo z veliko hitrostjo, zato se za trenutek ustavimo in pogledimo nazaj, kako smo kaj počeli v tem šolskem letu, kako smo se počutili, kakšni so bili odnosi med nami in v čem smo danes drugačni kot ob začetku šolskega leta.

Bogato leto je za nami, na vseh področjih. Aktivne oblike dela in učenje skozi vsa čutila so naša realnost. Posebno pozornost smo skozi leto namenjali bogati naravni in kulturni dediščini domačega kraja in domače pokrajine. Radi bi se zahvalili vsem, ki so nam omogočili in pomagali izpeljati pouk in dejavnosti tako, da danes srečni in zadovoljni zaključujemo šolsko leto.

Raziskovalna naloga »Šola nekoč in danes« se je zaključila z nastopom na prireditvi ob 200-letnici šole. Vsi učenci so skupaj z razredničarko uprizorili pouk iz obdobja Avstroogrske.

Oktobra smo preživeli teden v šoli v naravi na Medvedjem Brdu. Pet dni je neprenehoma deževalo in tako nam je bilo omogočeno, da poleg vseh načrtovanih učnih vsebin spoznamo tudi občutja dežnih kapljic na licih, mokrih las, užitke čofotanja po vodi ... In vendarle ni nihče zbolel.

Na obisk smo povabili vrstnike iz Štarancana, skupaj smo se sprehodili po Gregorčičevi poti in spoznavali življenje in delo Goriškega slavčka, pesnika **Simona Gregorčiča**, in slikarja **Josipa Tominca**.

Ogledali smo si proizvodnjo na Goriških opekarnah in ustvarjali glino. **Borut Zorn** pa nam je odprl vrata delavnice Zorn zadrge in pokazal, kako izdeluje izdelke. To je bila odlična izkušnja, saj sedaj z razumevanjem

poznamo podobnosti in razlike med industrijo in obrtjo.

Po renškem gradu so nas popeljale in predstavile zgodovino učenke naše šole: **Lea Vidic**, **Maja Cotič** in **Samira Mujčinovič**.

Boris Zorn je zagnal renški mlin in elektrarno. Tako smo videli, kako se melje koruza, ki jo je v mlin pripeljala **Ivanka Cej**, **Branko Brumat** pa nam je pojasnil pomen ohranjanja narave in starih avtohtonih sort. Nekaj zrn koruze smo posadili tudi na šolski vrt.

Mlin nas je navdušil, zato smo nadaljevali z raziskovanjem mlinov v Vipavski dolini. Ugotovili smo, da je bilo nekoč ob reki Vipavi, predvsem pa na njenih pritokih, zelo veliko mlinov, danes pa občasno deluje le še mlin v Renčah.

Ugotovitve raziskovalne naloge in likovne izdelke ter makete Vipavske doline smo predstavili na razstavi v kulturni dvorani v Bukovici ob občinskem prazniku.

Kako so ljudje živeli nekoč, smo spoznavali tudi v Arčonih, kjer nam je **Franko Arčon** razkazal arčonsko kuhinjo in slikovito opisal življenje nekoč. Skupaj z **Andrejem Rojcem** sta pokazala in nas naučila, kako se obrezuje in veže trte.

V razredu nas je obiskal tudi **Radivoj Pahor**, pesnik in poznavalec kulturne dediščine, ki je z velikim veseljem odgovarjal na številna vprašanja učencev in spodbudil učence k razmišljanju in vrednotenju.

Tudi z ekskurzije po Novi Gorici smo prinesli veliko novega vedenja. Ogledali smo si Trg Evrope in

spoznali zgodovinske dogodke, se povzpeli na Kostanjevico, si ogledali grobnico Burbonov, Škrabčevo knjižnico in se predajali omamnemu vonju vrtnic burbonk, se sprehodili skozi Eda center, kjer smo videli repliko Rusjanovega letala, si ogledali spomenike in ugotavljali, zakaj je Nova Gorica regijsko središče.

Velikokrat in radi gremo tudi na šolski zeliščni vrt. Plevemo, urejamo, posejati smo nekaj zelišč, rožic in celo nekaj zrn stare avtohtone koruze.

Italijanskim vrstnikom smo vrnili obisk v Štarancan in skupaj z njimi ustvarjali maketo dveh krajev. Premagovanje predsodkov, spoznavanje in sprejemanje drugačnosti, graditev dobrih odnosov, učenje konstruktivnega reševanja sporov pa so področja, ki se nikdar ne končajo.

Na zaključnem srečanju četrtošolcev, ki smo ga imeli pred kratkim, je eden od staršev rekel: »Danes je šola zelo drugačna od tiste, v katero smo mi hodili.« Res je, način dela se je spremenil, a vrednote ostajajo. ■

Nives Hvalica
Foto: arhiv OŠ Renče

Naša pomlad 2016

Revija otroških in mladinskih pevskih zborov Goriške je potekala v torek in sredo, 12. in 13. aprila, ob 18. uri, v Kulturnem domu Nova Gorica, in v četrtek, 14. aprila, ob 18. uri, v Kulturnem domu Deskle.

Mladinski pevski zbor iz OŠ Renče, ki nastopa na šolskih in izvenšolskih prireditvah ter plemeniti številne dogodke s kulturnim programom ustanov v občini Renče-Vogrsko, je zapel tudi na občinski reviji Naša pomlad 2016. Za glasbeno spremljavo so poskrbeli: **Gregor Spačal** (klavir), **Aleksij Drnovšek** (kitara), **Neža Ledinek Lozej** (ksilofon) in **Ana Ledinek Lozej** (metalofon).

Mladi pevci z navdušenjem nastopajo na tovrstnih prireditvah. Leto raste z meseci, tako mladi rastejo s pesmijo, ki zariše

spomin v srce. Spomin, ki nenehno vabi, da se srečamo in skupaj zapojemo tisto znano pesem: »Svet prelep je, vedno po-

jem si, svet prelep je med prijatelji.« ■

Nataša Domazet
Foto: arhiv OŠ Renče

Obisk v Štarancanu

V sredo, 25. maja, smo se učenci razredov 4. a in 5. a OŠ Renče z učiteljicama **Adrijano Likar** in **Nives Hvalica** odpravili v Štarancan. Ker smo oktobra mi gostili vrstnike iz pobratene šole, smo jim sedaj vrnili obisk. Z nami na obisku sta bila tudi ravnatelj **Bogomir Furlan** in predsednik KS Renče **Borut Zorn**.

Ko smo z avtobusom prispeli do Štaranca-

na, so nas četrtošolci nasmejjano pričakali v avli. Začela se je prava prireditev. Otroci so nam peli pesmi in plesali. Pesem z naslovom *La citta dei bambini* smo se v šoli naučili tudi mi, zato smo jo zapeli skupaj. Razdeli smo se v skupine in odšli v razrede skupaj z učenci iz Italije. Dobili smo tudi malico, jedli smo pico in sendvič. Po končani malici smo se vrnili v razrede in tam izdelovali hiške iz papirja. Te smo pobarvali, končane hiške pa smo izrezali in jih zalepili na podlago, ki je bila postavljena v šolski avli. Končano delo je predstavljalo dve mesti.

Spoznali smo veliko novih prijateljev, tudi dekleta po imenu **Giorga**. Nekateri so si izmenjali naslove in telefonske številke. Čas je bil za odhod v Renče. Ta dan nam je bil zelo všeč, saj smo spoznali nove prijateljice in prijatelje. Med spoznavanjem smo pridno uporabili znanje italijanščine, ki smo ga pridobili pri izbirnem predmetu italijanščina. ■

Sara Vuk, Gaja Stepančič, Aneja Kante,
OŠ Renče, 5. Razred
Foto: arhiv OŠ Renče

Nastop na Odprtem prvenstvu Bežigrada v skokih z male prožne ponjave

V soboto, 7. maja, je v Ljubljani potekalo 41. Odprto prvenstvo Bežigrada v skokih z male prožne ponjave, ki je bilo hkrati tudi **finalna tekma Pokala Slovenije**. Tekmovanja se je udeležilo 22 društev in 518 tekmovalcev, med katerimi je bilo tudi 108 tekmovalcev iz Srbije.

Naši tekmovalci so se ponovno odlično odrezali, saj so ekipno dosegli kar 2 prvi mesti (mladinci in starejši člani), 2 drugi mesti (cicibani in starejše deklice) in 3 tretja mesta (mlajše deklice, mlajši dečki in starejši dečki).

Posamezno so se še posebej izkazali **David Peras** z 2. mestom, **Žan Zorn** s 3. mestom in **Tim Mozetič** s 4. mestom v kategoriji mladinci, **Aurora**

Ambrož pa je dosegla 4. mesto v kategoriji mlajših deklic. V kategoriji starejših članov je **Neli Sulič** dosegla 2. mesto, **Jurij Arčon** 4. mesto, **Mojca Arčon** pa 5. mesto.

Po končni razvrstitvi za Pokal Slovenije je **Tim Mozetič** dosegel 3. mesto, **Petra Arčon** in **David Peras** 4. mesto, **Jure Rupar** 5. mesto, **Matjaž Cotič** 6. mesto, **Anej Lango**, **Aurora Ambrož** in **Lea Terčon** 7. me-

sto, **Rok Čebtron** pa 8. mesto. Čestitke vsem tekmovalcem, pa tudi trenerjem in njihovim pomočnikom. ■

Ana Kašček
Foto: Boris Pregelj

Državno prvenstvo v skokih na veliki prožni ponjavi

V soboto, 16. aprila, so se tekmovalci **ŠD Partizan Renče** odpravili na drugi konec Slovenije, v Mursko Soboto, ki je prvič gostila državno prvenstvo na veliki prožni ponjavi.

zasedle 6. mesto. Tekmovalci so tudi kot posamezniki dosegli odlične rezultate. **Patrik Nemec** in **Jure Rupar** sta si v kategoriji mlajših dečkov delila 2. mesto, **Petra Arčon** si je v kategoriji starejših deklic priskakala 4. mesto, prav

Poletne športne počitnice in celodnevno varstvo

ŠD Partizan Renče vabi vse otroke od 6. do 10. leta starosti na Partizančeve športne počitnice, ki bodo potekale od 27. junija do 1. julija, od 7.30 do 16. ure v telovadnici OŠ Renče in njeni okolici.

Tudi letos bo program pester in zanimiv. Telovadili bomo na različnih orodjih in poligonih (velik in mali trampolin, različna plezala in telovadila), uživali v gibanju z zanimivimi drobnimi rekviziti (ritmični trak, žoge, kolebnice ...), spoznavali in se igrali raznolike športne in dru-

žabne igre (hokej, nogomet, badminton, košarka, vodne in namizne igre), se preizkušali v likovnih in plesnih ustvarjalnih delavnicah, raziskovali manj znane kotičke Renč, iskali skriti zaklad in jahali konje. Za hrano in pijačo bo poskrbljeno. Otroci bodo poleg različnih priložnostnih daril iz skritega zaklada na koncu prejeli tudi pravo medaljo partizančevih počitnic. Vse, ki si želijo počitnice preživeti v pravi družbi in dobri zabavi, naprošamo, da prijave oddajo najkasneje do 23. junija na e-mail: saracotar@yahoo.com ali telefonsko številko 040 416 924. ■

ŠD Partizan Renče

VABLJENI

V društvu posvečamo tej disciplini zadnja leta precej pozornosti in dodatnih treningov, kar tekmovalci potrjujejo z odličnimi rezultati. Tudi zanimanje za to disciplino s strani otrok iz leta v leto narašča. Rezultati naših tekmovalcev na državnem prvenstvu na veliki prožni ponjavi so bili sledeči: državni prvaki so postali mlajši dečki (1. ekipa), starejši dečki in mladinci. Drugo mesto so zasedli mlajši dečki (2. ekipa) in tretje mesto mladinci. Diplomsko za 4. mesto so prejele starejše deklice, mlajše deklice pa so

tako pa so blesteli tudi starejši dečki, kjer sta si **Rok Čebren** in **Matjaž Cotič** priborila 2. in 3. mesto. Najuspešnejši so bili posamezniki v kategoriji mladincev. **Žan Zorn** je bil drugi, **David Peras** tretji, **Tim Mozetič** četrti in **Žiga Pavlica** šesti. Tudi mladinka **Ula Simšič** je osvojila tretje mesto, medtem ko si je v kategoriji članov **Jan Ferjančič** priboril peto mesto. ■

Tanja Beč
Foto: Boris Pregelj

Državno prvenstvo v športni gimnastiki v programu Gimnastika za vse

14. maja smo v telovadnici OŠ Renče organizirali Državno prvenstvo v športni gimnastiki, in sicer v programu Gimnastika za vse. Tekmovanja se je udeležilo 333 tekmovalcev iz 13 slovenskih društev.

Značilnost tekem v gimnastiki je ta, da je običajno večja konkurenca pri dekletih. Tako

mujejo na dvovišinski bradlji, gredi, preskoku in parterju. Glede na veliko število nastopajočih so se morali tekmovalci precej potruditi, da so posegli po kolajnah. Cicibani so tako dosegli ekipno peto mesto. Pri mlajših dečkih sta nastopili dve naši ekipi. Najboljša ekipa je za las zgrešila stopničke in je dosegla četrto mesto, druga ekipa pa je zasedla šesto mesto. Starejše deklice so bile ekipno pete, prav tako so bile pete mla-

in zmagala. Pri članih je bil najboljši od naših tekmovalcev **Jan Ferjančič** z osvojenimi bronasto medaljo.

Organizacija take tekme je kar zahteven zalogaj, ki je brez pomoči številnih staršev ne bi zmogli organizirati na takem nivoju. Zahvala torej vsem staršem in trenerjem, ki ste pomagali pri organizaciji tekme. ■

Igor Ferjančič
Foto: Boris Pregelj

so tudi na tej tekmi nastopila 203 dekleta, fantov pa je bilo nekaj manj, in sicer 130. Zaradi večjega števila tekmovalk lahko posamezno društvo v eni kategoriji prijavi pri dekletih samo eno ekipo, medtem ko pri dečkih lahko tekmujeta tudi 2 ekipi v posamezni kategoriji. Pri športni gimnastiki tekmovalci tekmujejo na štirih orodjih – na bradlji, drogu, preskoku in parterju. Pri dekletih se orodja malenkost razlikujejo, saj tek-

dinke. Starejši dečki so ekipno dosegli tretje mesto. Pri mladincih imamo v društvu številčno zasedbo, saj smo nastopili s kar dvema ekipama. Ena ekipa je stala na najvišji stopnički, druga ekipa pa je bila šesta. Izostali niso niti rezultati posameznikov. Pri mladincih je Žan Zorn osvojil srebrno medaljo, **David Peras** je bil peti, **Anej Špacapan** pa šesti. Tudi pri članih smo imeli svojo ekipo, ki je pometla z vso konkurenco

Nogomet v Renčah

V nedeljo, 29. maja, na lep sončen dan, je ND Renče organiziral nogometni turnir v selekcijah U9 in U13.

V kategoriji U9 se je med seboj pomerilo kar 8 ekip, in sicer ND Renče in ND Adria iz Mirna z dvema ekipama, ND Vipava, NK Šempas, ND Gorica in NK Brda. Klubi so bili razdeljeni v dve skupini po štiri ekipe. V sklopu rednega dela je vsaka skupina igrala z vsako. Nato pa so se glede na uvrstitev na lestvici obe skupini pomerili še med seboj. Prvouvrščeni v skupini A so se pomerili s prvouvrščenim v skupini B, drugi z drugim ...

Mali nogometaši so imeli le eno željo. Prav vsak si je želel zmage in s tem tudi pokala in medalje. Nogometna sreča je bila tokrat na strani ND Vipave, ki so osvojili 1. mesto in največji pokal. Tik za njimi so se po streljanju enajstmetrovk uvrstili domačini, torej ND Renče 2, 3. mesto pa je pripadalo ekipi iz ND Adria 2 iz Mirna. V nadaljevanju so si sledili še: 4. mesto NK Šempas, 5. mesto ND Adria, 6. mesto ND Gorica, 7. mesto ND Brda in 8. mesto ND Renče 2. Vsi nogometaši so prejeli medalje, prve tri ekipe pa še pokal.

V kategoriji U13 so bile le tri

ekipe. Nogometno znanje in izkušnje so na zelenici združili nogometaši iz ND Renče in ND Adria, ki so nastopili skupaj. Poleg omenjenih klubov sta bila v konkurenci še ND Šempas in ND Savodnje. Najboljši so bili tokrat iz ND Savodnje, saj so se povzpeli na najvišje mesto in visoko dvignili zmagovalni pokal, 2. mesto je pripadalo ND Šempas, tretje pa ekipi ND Renče–Adria.

Organizatorji so se potrudili in po programu izpeljali turnir. Poskrbeli so, da so se otroci

in starši počutili prijetno. Vsak otrok je po koncu nogometnega turnirja prejel topel obrok, starše pa je čakalo veliko dobrega v baru, ki je posloval v času turnirja.

Počitnice so pred vrati in s tem tudi konec tekmovalne sezone. Vsem mali nogometnim navdušencem želimo lepe in prijetne počitnice.

Že danes vabimo dekleta in fante vseh starosti, da se nam ob začetku šolskega leta pri-

družijo in zaigrajo v različnih starostnih ekipah ND Renče. Dobrodošli vsi. V ND Renče ostaja timski duh ... Pridi tudi ti in postani del ekipe ND Renče! Za vse informacije glede vpisa od U7 do U11 sta vam na razpolago nogometni trener **Matej Mlečnik**, ki je za vas dosegljiv na telefonski številki 041 418 730 in predsednik ND Renče **Boštjan Valič**, 041 787 298. ■

ND Renče
Foto: Tilen Peršič

Pokal Renč 2016

Kotalkarski klub Renče je 9. in 10. aprila organiziral tradicionalno mednarodno tekmovanje v umetniškem kotalkanju – 24. mednarodni Pokal Renč 2016. Tekmovanje, ki je potekalo v dvorani v Renčah, je bilo organizirano za vse starostne kategorije, za športne pare in kvartete.

Med športnimi pari so vsi mladi kotalkarji iz Renč, ki v tej panogi tekmujejo, osvojili naslednja odličja: pokal za prvo mesto **Manca Osojnik Kerševan** in **Tim Berginc**, **Mija Erzetič** in **Teo Polanc Cipot** ter **Hana Berginc** in **Alex Vižin**, pokal za drugo mesto pa **Maja Corsi** in **Adam Cozzes**.

Tudi v prostem programu so se

mladi kotalkarji izkazali, kajti na najvišjo stopničko so stopili **Maj Cuder**, **Teo Polanc Cipot**, **Adam Cozzes**, **Hana Berginc**, **Lea Dobrila**, **Jessica Marka**, **Ana Turel**, seveda vsak v svoji starostni kategoriji, in kvartet **Renča** v kategoriji kvartetov. Drugo mesto so zasedli **Tim Berginc**, **Sara Žbogar Fajt**, **Erzetič Mija**, **Alex Vižin**, **Eni Zorn**, **Ivana Štrukelj** in **Lana Pregelj**. Na tretji stopnički pa sta stali **Manca Osojnik Kerševan** in **Zoja Muhič**. **Aprila in maja so se mladi tekmovalci udeležili še dveh tekmovanj v organizaciji Kluba za umetniško kotalkanje v Novi Gorici, Goriška vrtnica in Memorial Sandre Jakin.**

Na 36. Goriški vrtnici so tekmovali v obveznih likih, kratkih in dolgih programih. V obveznih likih sta na najvišjo stopničko stopili **Urška Furlani** in **Jessica Marka**, na drugo

pa **Ivana Štrukelj** in **Lana Pregelj**. V prostem programu so se prvega mesta veselila **Adam Cozzes** in **Lana Pregelj**, drugega **Tim Berginc**, **Hana Berginc**, **Lana Muhič** in **Jessica Marka**, za tretjega pa Urška Furlani. Ekipno je renška zasedba osvojila drugo mesto. Na 19. Memorialu Sandre Jakin so med najboljšimi bili **Maj Cuder**, **Mija Erzetič**, **Ivana Štrukelj** in

Lana Muhič, z drugim mestom so tekmovanje zaključili **Tim Beginc**, **Sara Žbogar Fajt**, **Hana Berginc**, **Žanet Skomina**, **Lia Dobrila** in **Zoja Muhič**, s tretjim pa **Enej Cuder**, **Taja Bratuž**, **Tim Šuligoj** in **Manca Osojnik Kerševan**. ■

Majda Rusjan
Foto: arhiv Kotalkarskega kluba Renče

Pokal Nemčije 2016

Kotalkarska zveza Nemčije je v sodelovanju s CERS Artistic od 24. do 28. maja 2016 v Freiburgu organizirala tradicionalno tekmovanje Pokal Nemčije – German cup 2016. **Jessica Marka** je zasedla 1. mesto v kombinaciji in 2. mesto v prostem programu.

Tekmovanja se udeležujejo tekmo-

valci z vsega sveta, letos so prišli iz 20 držav. Vsako leto jih je več, tako da je Pokal Nemčije postal pravo svetovno prvenstvo v malem. Tekmovanja se je udeležila tudi slovenska reprezentanca, ki so jo zastopale tri tekmovalke iz Renč. Najuspešnejša je bila **Jessica Marka**, poleg nje pa sta se izvrstno borili tudi **Ivana Štrukelj** in **Lana Pregelj**.

Zasedle so naslednja mesta: Ivana 5. mesto v prostem programu in 6. mesto v kombinaciji v kategoriji kadetov, med mlajšimi mladinkami pa Lana 5. mesto v kombinaciji.

Seveda so jih ob vrnitvi, kot vedno, s sprejemom pričakali najzvestejši prijatelji z vodstvom kluba in jim čestitali. ■

Majda Rusjan
Foto: Bogo Rusjan

Škuljanje – stara tradicionalna igra, nesnovna kulturna dediščina – na mednarodnem festivalu v Umagu

V Buzetu, hrvaškem mestu, ki se letos ponaša z nazivom Evropsko mesto športa 2016, se je 8. in 9. aprila odvijal mednarodni festival starih iger. Tokratno srečanje je bilo posvečeno škuljanju oz. pljočkanju, kot to igro imenujejo Hrvati. Na festivalu so sodelovali predstavniki iz Portugalske, Španije, Italije, Bosne in Hercegovine, Slovenije in Hrvaške. Namen srečanja je bil predstaviti načine igranja v različnih državah in na mednarodnem nivoju nadaljevati aktivnosti za registracijo igre kot športne panoge.

Na petkovi okrogli mizi in novinarski konferenci so predstavniki

držav predstavili načine igranja, materiale in pravila. Slovenijo sta zastopala **Jožef Hvalica** in **Mladen Janeš**. Delovnega srečanja se je udeležil tudi **Neven Šavora**, predstavnik hrvaškega olimpijskega odbora, ki si prizadeva za transformacijo škuljanja v šport po vseh kriterijih olimpijskih športov. Predstavil je aktivnosti, ki aktivno potekajo na tem področju. Gost srečanja je bil tudi **Božo Dimnik**, predsednik društva prijateljstva Hrvaške in Slovenije ter konzul Republike Hrvaške v Sloveniji, ki je pohvalil in poudaril pomen srečanja »kot primer sodelovanja med dvema državama v izgradnji skupnega cilja – to je priznanje škuljanja kot športa.« Srečanja se je udeležil tudi **Paolo Avigo** iz Verone, predstavnik Unesca.

Predstavniki vseh držav so sprejeli dogovor o vzpostavitvi mednarodne škuljaške organizacije.

V soboto, 9. aprila, je v sklopu festivala v Buzetu potekala prva mednarodna tekma med reprezentancama Slovenije in Hrvaške. Reprezentanco Slovenije so sestavljali člani ŠD Škulja Vogrsko, ŠD Škulja – Kagho Bilje in ŠD Škulja Lajše v sestavi: **Primož Nemeč** – selektor, **Milovan Gregorič** – pomočnik selektorja, **Tomaž Martinčič**, **Tjaš Kumer**, **Robert Dominič**, **Darko Simčič**, **Marko Savnik**, **Ivan Velikonja**, **Davorin Petrovčič**, **Stojan Gorjan**, **Simon Chiabaj**, **Oskar Špacapan**, **Mladen Janeš** in **Drago Rodman**.

Hrvatje so s 14 : 4 premagali Slovenijo, povratna tekma bo 3. septembra letos v Biljah. Festival je bil odlično izpeljan, med drugim je zagotovil doprinesel k prepoznavnosti igre, k dvigu ozaveščenosti pomena ohranjanja kulturne dediščine, k razvoju vizije prihodnosti športa, predvsem pa je potekal v izjemno prijetnem tkanju novih prijateljskih vezi in poglobljanju starih znanstev. ■

Nives Hvalica

Foto: arhiv Društva Škulja

Škuljanje po Evropi

V različnih državah se škulja igra zelo podobno, kamen je bil v vseh državah prvotni igralni material, danes pa se vse bolj pogosto uporablja aluminij. Zanimiva so tudi imena igre: na Portugalskem jo imenujejo *associação de jogos tradicionais da guarda*, v Italiji *paletta*, v Španiji se imenuje *la tanguilla*. Severno od Madrida, v mestu Aranda de Duero, imajo muzej starih iger, skupaj s Portugalci

prirejajo počitniške taborje za otroke in odrasle, kjer je škuljanje osnovna dejavnost. Predvsem pa imajo vse te države urejen vpis v register nesnovne kulturne dediščine naroda in na nacionalnem nivoju skrbijo za ohranjanje ljudske kulturne dediščine. Vsa škuljaška društva so vključena v AEJEST, evropsko asociacijo tradicionalnih iger in športov, ki deluje pod pokroviteljstvom Unesca.

jornadas internacionais
Jogos 2016
Guarda - Portugal
Agosto - Outubro

Exposições
Jogos, Azulejos,
Selos, Livros,
Cartazes, Postais,
Jogos Matemáticos

Oficinas
temáticas
Ação Cultural
Ação Social
Turismo

Música
Teatro

Guarda a Jogar
a Tradição
Animação de Rua

V Jornadas
da História dos
Jogos em Portugal

www.facebook.com/ajguarda
www.ipg.pt/ijj

Slavica Stibilj, človek, ki te preseneti

Z občutkom izdelani šopki cvetja različnih barv in oblik, ki so krasili Veliko dvorano Kulturnega doma Bukovica na dan slavnostne seje, in šopki v barvah naše občine, ki so jih prejeli letošnji nagrajenci, so bili pobuda, da поблиže spoznamo osebo, ki jih je ustvarila.

Slavica Stibilj živi z družino »v Malnu«. Tako domačini imenujejo del Renč ob reki Vipavi. Že pogled na njihovo trato, vrt in rože pove, da so tu doma ljudje pridnih rok. Slavica je drobna, umirjena, a energična gospa, ki oddaja posebno energijo. Prosim jo, naj mi pove kaj o sebi, o svojem življenju. Ko poslušam njeno pripoved in si ogledujem njene skrbno urejene albume, v katerih je kronološko in tematsko ujet del njenega življenja, bi jo opisala tako:

Slavica je najprej žena, je mati in je nona. To poslanstvo opravlja z brezpogojno ljubeznijo in to jo zagotovo najbolj osrečuje. Pa vendar si zna in zmore vzeti čas za mnogo stvari. In prav vse kar počne, počne predano, odgovorno in natančno.

Prav se mi zdi, da seže pripoved o njej v čas, ko je v Renčah začelo umetnostno kotalkanje. Slavica je bila zvesti del tima, ki je oral ledino v tem športu. Deset let je opravljala delo sekretarke Kotalkarskega kluba Renče in nenazadnje je tudi ponosna mati dobitnika štirih medalj, zlate, dveh srebrnih in evropskega in bronaste medalja s svetovnega prvenstva, **Uroša Stibilja**. Športna zveza Nova Gorica jo je za dolgoletno in uspešno delo na področju športa nagradila z Bloudkovim priznanjem.

Tudi v službi se je razdajala in ni ostala neopažena. Veliko ji pomeni priznanje, ki ga je prejela za doslednost, samoiniciativnost in povezovanje kolektiva.

Z upokojitvijo pa je prišel čas za ročno ustvarjanje. Z željo po novih znanjih se je udeleževala raznih delavnic, tečajev, seminarjev in tako osvojila mnoge tehnike. Začela je s servietno tehniko, ki jo je uporabila za izdelovanje velikonočnih jajčk in krašnja krožnikov, nadaljevala z izdelovanjem ikeban, rož iz tekstila, risanjem na svilo, oblikovanjem gline, izdelovanjem slik iz peska ...

Od lanske jeseni dalje izdeluje dekorativne šopke iz najrazličnejših materialov: umetnih, materialov za reciklažo in tistih, ki jih ponuja narava. Šopke ustvarja in poklanja za različne trenutke življenja: rojstva, osebne praznike, obletnice, poroke, obhajila ... In tako ima vsak šopek svojo zgodbo. Slavico to osrečuje in ob vsem tem neizmerno uživa.

Zagotovo bi o njej lahko še veliko napisala. Je aktivna članica Karitas, aktivna je pri najrazličnejših prireditvah v kraju, nič ji ni težko in vedno je pripravljena pomagati. Pa naj zaključim tako. Lepo je spoznati in poznati Slavico Stibilj. ■

Alenka Gregorič
Foto: osebni arhiv Slavice Stibilj

Darja Fornazarič – dve desetletji gibalo Aktiva kmečkih žena Vogrsko

Iz pisarne v kmetijstvo

Pred nekaj več kot dvema desetletjema se je **Darja Fornazarič** znašla med tistimi, ki so ostali brez službe. Nikakor pa ne brez dela, saj je bila doma kmetija in tega nikakor niso prezrli na pospeševalni službi Kmetijsko gozdarskega zavoda Nova Gorica. Predlagali so, da bi se po vzoru že delujočih aktivov kmečkih žena v okoliških vaseh to zgodilo tudi na Vogrskem. Darja se je odločila in zagrizla v sladko jabolko in hkrati prevzela izziv, ki je v vseh teh letih, če govorimo simbolno, obrodil številna sočna, rdeča in sladka jabolka. Izkazalo se je, da so si vogrinske ženske želele tega združenja, saj se jih je že na samem začetku vključilo več kot 40, zatem pa se je število še povečevalo.

»In tako sem prevzela vodenje Aktiva kmečkih žena. Pri oblikovanju vsebin delovanja so nam pomagale svetovalke iz takratne Pospeševalne službe. Takoj smo poprijele za delo. Želja po druženju in pridobivanju znanja je bila velika in že na samem začetku smo s svojimi kuharskimi mojstroviniami sodelovale na številnih razstavah, tudi ptujski Dobrote slovenskih kmetij. Začele pa smo tudi z različnimi tečajji,« se začetkov spominja Darja

Fornazarič. Največ tečajev je bilo na temo peke – kruha, drobnega peciva in slaščic. Kasneje so članice Aktiva kmečkih žena Vogrsko sodelovale tudi s

poklicnimi kuharji iz Hita, iz tržaške šole in drugimi. Včasih so kuhale pri kateri od članic doma, večinoma pa v za to primerenih kuhinjah. Spoznavale so se z malimi skrivnostmi velikih kuharskih mojstrov in tako bogato nadgradile svoje znanje. Seznanjale so se tudi z učinki zdravilnih rastlin in njihovo uporabo v kuhinji in zdravilstvu. To pa je bil tudi temeljni cilj,

poudarja Darja, ki se je trudila, da bi se z mojstroviniami vsega, kar na kmetiji sicer sodi med tradicionalno ženska opravila, seznanilo čim več članic.

Tudi **Anica Podgornik** je članica od vsega začetka in delovanje v aktivu ji veliko pomeni. Veliko je lepih spominov, med katerimi je tudi tečaj peke kruha in peciva v njeni krušni peči. »Prišle so ženske tudi iz drugih aktivov, učila pa nas je gospa, ki je prišla iz Maribora. Pekle smo kruh, krofe, žemlje, pletenice. Vse to smo leto kasneje spekle za razstavo na Ptuj, kjer sem za sladek kruh z dodatki prejela bronasto priznanje. Tudi sicer sem v vsem tem času pridobila veliko znanja, najlepša pa so bila naša druženja ob delu in veselih trenutkih. To je neprecenljive vrednosti in moramo naprej.«

Nepogrešljive pri kulturnem in družabnem življenju Vogrskega

Vogrsko je že leta znano po številnih kulturnih in družabnih dogodkih. In po zaključku se vedno prične kaj slastnega iz domače, babičine kuhinje.

»Že kmalu po tem, ko je delovanje našega Aktiva zadihalo s polnimi pljuči, smo se vključile v organizacijo kulturnih prireditvev. Napekle smo pecivo, pripravljale prizorišča in lahko rečem, da do danes ni bilo nastopa ali vaške prireditve, kjer ni bilo tudi našega sodelovanja. Ženske so ▶

► se vedno in se tudi dandanes z veseljem odzovejo povabilu. Pokličemo se in ne spomnim se, da bi bil kdaj problem. Strnile smo vrste ter svoje znanje in delo delile z nastopajočimi in obiskovalci,« se

Vida Marc v Aktiv kmečkih žena sicer ni vključena od vsega začetka, ker ji tega ni dopuščala služba. Vendar je v delovanje vpeta iz leto v leto bolj. »Najbolj so mi bili všeč tečajji. Tako tisti s strokovnimi sodelavci, kot tisti, ki smo jih pripravile kar same. Na teh smo si izmenjale vedenje o starih domačih jedeh iz našega okolja. Kar nekaj zelo neobičajnih jedi smo spoznale in si izmenjale recepte. Te jedi večina od nas zdaj kuha doma. Vse to se mi zdi zelo dragoceno, saj prenašamo izročilo kraja tudi na naše otroke. Upam, da se bo katera od nas okorajžila, sprejela vlogo in nas peljala in združevala naprej. Darji pa hvala.«

vogale hiše kulturno družabnega življenja v vasi in marsikdaj tudi izven njenih okvirov. Primorsko kuhinjo so predstavile tudi v prestolnici, sodelovale na vrtnarski razstavi v Šempetru in lahko bi še kar naštevali.

Spremembe v organizaciji so ponudile možnosti, da ustanovijo društvo. Za to se niso odločile, ampak so se priključile že delujočemu Kulturno turističnemu društvu Vogrsko, v okviru katerega delujejo tudi zdaj.

Danila Bric s Frlanove Kmetije v Aktivu kmečkih žena aktivno sodeluje od vsega začetka. Še kako ji je in ji pride prav znanje in izmenjava izkušenj pri vodenju turistične kmetije, kamor se obiskovalci vedno radi vračajo prav zaradi odlične domače kuhinje. »Iz Aktiva kmečkih žena se je rodil tudi Ženski pevski zbor

videla navdušenje vseh, tudi starejših, mi je to dajalo veselje in energijo, da sem vedno znova iskala nove priložnosti in z odločenostjo držala ženske skupaj. Mislim, da mi je uspelo marsikatero izbežati iz hiše in jo pritegniti k skupnemu ustvarjanju in druženju. Obenem pa sem tudi sama pridobila veliko znanja. Vse o delu sem zapisovala. Imam pa tudi debelo knjigo različnih receptov, ki pridejo vedno prav. Ohranila se je tudi dediščina našega kraja,« pove Darja, ki se je odločila, da vajeti prepusti eni od svojih sopotnic. In kaj sporoča?

»Prav bi bilo, da se te aktivnosti nadaljujejo, čeprav kaže, da je ob vse več obveznostih vse manj časa za tovrstno delo. Lepo bi bilo, da bi se vključile tudi mlajše ženske in se pridružile tistim, ki so zaradi svojih častitljivih več kot osem križev zelo izkušene. Želijo si mladega ve-

»Aktivu kmečkih žena sem se pridružila že na samem začetku, ker se rada družim in spoznavam kaj novega. Mene najbolj zanimajo rože in sploh vse, kar raste. Posebno so se mi vtisnili v spomin izleti na vrtnarske razstave in zeliščarska delavnica, kjer smo spoznale zelišča, ki rastejo na Primorskem, in kako jih uporabljati v jedeh. Recimo v ftralj. V tem okviru smo zasadile tudi zeliščni vrt na prizorišču Lakeness v Volči Dragi. Rada in vedno sodelujem tudi pri razstavah, kjer pripravim postavitev in potrebno dekoracijo. Zelo rada delujem v Aktivu in upam, da bomo nadaljevale,« pravi **Nadja Gregorič**.

Brez lažne skromnosti jim gre priznati, da so vogrinske kmečke žene očem vidno ali pa tudi ne držale, kot pravi pregovor, tri

Vogrinke. Pod vodstvom **Barbare Šinigoj** gojimo večinoma ljudsko pesem. Nastopamo, kjer je le mogoče, po razmeroma kratkem času delovanja pa smo s svojim petjem prepričale tudi strokovnjake na Primorski poje, na prireditvi Goriški zbori pojo in še kje. Pri zboru je seveda v ospredju ljubezen do petja, hkrati pa tudi druženje, tako kot pri Aktivu kmečkih žena. Upam, da bo Aktiv tudi po tem, ko ga ne bo več vodila Darja, polnokrvno deloval. Darji pa hvala za vse, kar je naredila za nas in skupaj z nami.«

Darja Fornazarič je Aktiv vodila in skupaj s članicami usmerjala delo več kot dve desetletji. In kaj ji je to pomenilo?

»Jaz sem vedno rada delala in rada se družim. Nisem rada sama. In ko sem

trca. Delo je lepo, vendar pa moraš imeti trdno voljo, tudi mirne živce, predvsem pa veselje in hotenje do tega početja. Potem se vedno najde tudi čas.«

Vse članice si želijo, da Aktiv ne bi zamrl in da bi tako kot doslej delale še naprej. Ena izmed njih se bo pač morala odločiti, da prevzame krmilo. Pa saj pri tako ubrani združbi niti ne bo tako težko. Vsi, ki jih poznamo, verjamemo, da bodo še naprej razveseljevale sebe z delom in druženjem, nas pa z dobrotami in lepotami svojega ustvarjanja.

Srečno in pogumno, dekleta! ■

Ingrid Kašca Bucik
Foto: arhiv Aktiva kmečkih žena
Vogrsko

Prva svetovna vojna – Italija začne z napadi

Dne 24. maja 1915 je prva svetovna vojna začela pustošiti tudi po naših krajih. Avstro-Ogrska je imela na področju ob Soči le pomožne enote in je v naglici premeščala enote iz drugih front, zato so te nepripravljene zasedale položaje ob Soči. Uradno se je vojna z Italijo sicer začela opolnoči iz 23. na 24. maj. Italijanski viri pa navajajo, da so bili prvi streli sproženi že prej, to je 23. maja 1915 zvečer v kraju Visinale – v Brazzanu (Bračanu) na mostu prek Judrio (Idrijo), tedanjem mejnem prehodu med Italijo in Avstrijo. Avstrijski vojaki so hoteli minirati most, dva italijanska finančna stražnika pa sta nanje streljala in to preprečila.

za Prvačino, Št. Peter, Vrtojbo, Renče, 21. maja za Vogrsko, Črnič in tako naprej še za preostale občine. V vojno službo so bili vpoklicani tudi učitelji. V Učiteljskem tovarišu številka 7, dne 9. aprila 1915, je bilo objavljeno, da sta bila vpoklicana **Muzič** (op. Musič), učitelj iz Bukovice, in **Alojz Urbančič**, nadučitelj iz Volčje Drage. Ženske, vključene v Marijine družbe, so za 30. maj 1915 napovedale procesijo na Mirenski grad, kjer bi z molitvijo prosili tudi za mir. Župnik **Ciril Zamar** je pozval vernike iz Bukovice, Volčje Drage in Bilj, naj se skupaj z verniki iz Vogrskega in Renč v čim večjem številu pridružijo pod Mirenskim gradom in skupaj s članicami Marijinih družb odidejo v procesijo na Mirenski grad, kjer je bila maša ob 9.30. V nedeljo, 30. maja 1915, pa je pri maši sporočil, da zaradi vojne ne

Poleg vojaške pošte je prišla pod nadzor (cenzuro) tudi civilna pošta. Tako je goriški **C. kr. komisar Dandini** dne 1. julija izdal razglas, da: »Na podlagi odloka z dne 25. junija pod številko 545/5 se daje v splošno znanje, da stopijo za privatni pisemski promet naslednja določila v veljavo: 1. Prepovedano je pisati o predmetih vojaške narave; 2. Vsa pisma se morajo

Opolnoči 23. maja sta dve italijanski armadi prečkali tedanjo mejo in začeli z boji. Na območju naše občine v začetku ni bilo vojnih aktivnosti, je pa vojska zasedala vse več objektov, postavljala barake, na železniško postajo Volčja Draga pa so pričeli prihajati vlaki z vojnim materialom. Novi čas je v številki 21, dne 24. julija 1915, objavil, da je vojska na Vipavski železnici ustavila civilni promet in sedaj poteka promet le za vojaške potrebe. Možje in fantje so odhajali in ženske so prevzemale vse več obveznosti. Tako je Novi čas v številki 20, dne 14. maja 1915, objavil poziv na nov nabor črnovojnikov od 18. do 50. leta – ne le do letnika rojstva 1873, javiti so se morali tudi moški, rojeni med leti 1865 in 1872. Nabor je potekal 18. maja za občine Bilje, Dornberk, 19. maja za Miren, Ozeljlan, 20. maja

bodo več zvonili k službi božji, niti ne bodo oznanjali časa, zato naj se ljudje ravnajo po uri v zakristiji. Dne 3. junija 1915, na praznik sv. Rešnjega telesa, je bila zvečer molitev za mir in blagor naše domovine. Dogajalo se je tudi, da svojci niso dobili nobenega sporočila od vpoklicanega vojaka, kar je še bolj razjedalo njihovo dušo in jim povzročalo skrbi. Tako je časopis Edinost v številki 100, dne 11. aprila 1915, objavil: »Pogreša se leta 1885 rojeni **Peter Nardin** iz vasi Vogersko pri Gorici. Odšel je sredi avgusta meseca letos na severno bojišče kot rezervist 27. domobranskega pešpolka, 8. stotnije. Pisal je enkrat med potjo. Od tedaj ni nobenega glasu o njem. Vsa dosedanja poizvedovanja so bila neuspešna. Kdor bi kar koli vedel o njem, se prosim, naj obvesti njegove skrbneče starše, **Josipa Nardina**, Vogersko št. 60 pri Gorici.«

oddajati odprta; 3. Na vsakem pismu mora biti točen naslov pošiljatelja.« Vojska je začela za svoje potrebe graditi bolnišnice; ena večjih na našem območju je bila v Renčah, ki je nosila vojaško številko 7/8, seveda poleg številke vojne pošte. Ranjeni pa so bili tudi civilisti; tako je časopis Glasilo K. S. K. jednote dne 29. septembra 1915 sporočil, da: »... se je v mestni ženski bolnici v Gorici, Via Preozzi, nahajala **Gorijan Marija** iz Vogerskega, stara 23 let, sprejeta 26. junija, odpuščena 5. julija«. Grmenje topov se je vedno bolj približevalo, vojna letala so začela preletavati naše kraje in naše prednike je postajalo čedalje bolj strah, ker se je s težkimi koraki vojna vsak dan bolj bližala. ■

▮ Tekst in foto: Jože Ropoša

Begunci nekoč – begunci danes

Približuje se žalostna obletnica, saj bo kmalu minilo sto let od takrat, ko so morali naši predniki zapustiti svoje domove in oditi v begunstvo. Obstaja veliko zgodb, dnevnikov, pa tudi zapisov v knjigah, ki opisujejo te žalostne dogodke pred sto leti.

8. avgusta leta 1916 je Gorica padla v roke Italijanom in vojna linija se je premaknila nazaj, zato je vojna oblast odločila, da je treba naše kraje izseliti. 9. avgusta 1916 zjutraj so orožniki hodili po hišah in našim prednikom sporočali, da morajo nemudoma zapustiti domove. Ljudje so vzeli s se-

PRIHOD GORIŠKIH BEGUNCEV V AJDOVŠČINO

BEGUNCI NA CESTI ŠEMPETER-VOLČJA DRAGA

boj borno premoženje, kar so uspeli nesti ali naložiti na majhen voziček (borelo) in s strahom odšli. Vsak je odšel, kakor je vedel in znal. Če je imel v notranjosti tedanje Slovenije kake sorodnike, se je napotil k njim. Precej jih je iz naših krajev odšlo v okolico Ljubljane, na Dolenjsko, nekateri so šli v begunska taborišča (najbolj znana so bila Wagna, Bruck, Steinklamm in Sterntal-Stržišče, danes Kidričevo), kjer pa je bilo običajno življenje najtežje in pomanjkanje največje.

Žal se zgodovina ponavlja; danes vojne zopet silijo ljudi v bežanje in iskanje mirnega kotička, varne strehe nad glavo in ekonomske varnosti. Begunska taborišča v Turčiji in Grčiji so polna, vojna v Siriji pa še naprej divja. Mediji nam ponujajo različne poglede, vsak ima svoje prepričanje. Kljub vsemu, ali se zavedamo, kaj pomeni zapustiti dom, rojstno hišo? Tako so tudi naši

predniki morali oditi in niso bili povsod ravno najlepše sprejeti. V begunstvu so

precej trpeli in danes si lahko preberemo veliko njihovih žalostnih zgodb.

V begunstvo so odšli tudi župnijski uradi, tako na primer Župnijski urad Renče v Št. Vid nad Ljubljano, Župnijski urad Vogrsko v Vojnik pri Celju, Vikariatski urad Gradišče nad Prvačino v Kamnik, Kuracijski urad Bilje (sem sta spadali tudi Bukovica in Volčja Draga) v Vrhniki. Župnijski uradi so beguncem pomagali pri urejanju raznih administrativnih zahtev in prošenj ter jim nudili duhovno oskrbo. Odšla pa so tudi županstva, in sicer iz občine Renče v Ljubljano, v pritličje hiše na Rimski št. 105, županstvu občin Bilj in Mirna v Ljubljano, na Poljansko cesto, iz Vrtojbe (sem sta spadali tudi Bukovica in Volčja Draga) v Verd št. 105 pri Vrhniki in županstvo občine Vogrsko v Zdenska vas – Dobrepolje. ■

▮ Tekst in foto: Jože Ropoša

Zagotavljanje čebeljih paš in sajenje medovitih rastlin

Zagotavljanje čebeljih paš

Povečevanje števila prebivalstva in zaradi tega tudi vse večja poraba hrane postaja vse hujši svetovni problem. Pridelovalci hrane se na to odzivajo z intenzivnejšim kmetijstvom in večjo pridelavo hrane na enaki površini. Posledica tega je, da izgublamo travnike, gozdove in druga območja, ki so bila nekdanj vir hrane za oprasovalce in druge živalske vrste. Pri nas je to opaziti na poljih, ki so posejana z monokulturami, in na travnikih, ki so redno pokošeni, tako da na njih ni več cvetja. Prav tako je to tudi posledica intenzivne zaščite kultur z najrazličnejšimi škropivi, gojenja novih, neznanih in nepreizkušenih sort rastlin, tudi gensko spremenjenih ali vsaj ozko selekcioniranih, ter zmanjševanja površin, na katerih čebele najdejo hrano. Posledica tega je, da so čebele vse bolj ogrožene, saj jim narava, ki smo jo spremenili, ne zagotavlja več hrane vse leto.

Kako lahko vsi skupaj pomagamo?

Čebelam je treba pomagati s sajenjem medovitih rastlin, predvsem avtohtonih. K temu lahko pripomore vsak od nas in tako čebelam pomaga preživeti. Na svoj cvetlični in zelenjavni vrt, na balkone in v cvetlične lončke posadimo medovite rastline, lokalne oblasti pa jih lahko sadijo na javnih površinah. Te rastline dajejo čebelam medicino in cvetni prah, nas pa bodo razveseljevale s cvetjem in svojo lepoto. Treba je le izbrati prave sorte, tako da bomo prijetno združili s koristnim, da bo torej lepo za naše oko in koristno za čebele.

Katere medovite rastline, ki privabljajo čebele, lahko posadimo na domačem vrtu in na javnih površinah?

Pomembnejše rastline za čebele so: leska, zvončki, trobentice, žafrani, vrbe, telohi, rese, divja češnja, vse začimbnice in dišavnice, vse sadno drevje, oljna ogrščica, akacija, lipa, javor, kostanj, sončnica, ajda, facelija in druge. Precej je tudi rastlin, ki jih gojimo kot okrasne in so prav tako koristne za čebele. S sajenjem avtohtonih in okrasnih cvetočih rastlin lahko precej pripomoremo k ohranitvi čebel. Na svoje vrtove sadimo medovite trajnice, kot so: skalni grobeljnik, avbrecija, zvončnica, nageljčki, plamenka, grenik, teloh, jesenska astra, rudbekija, orlica, srčki, potonika, plahtica, ivanjščica, lilija, maslenica, ostrožnik, ameriški slamnik, rman, jetičnik, jesenska anemona, kamnokreč, šmarnica, krvomočnica, hosta, hermelika, homuljica, jeglič, netresk in številne druge. S primerno zasaditvijo bo naš vrt zažarel v prelepih barvnih odtenkih, čebele pa bodo na njem pridno nabirale medicino in cvetni prah. Poleg okrasnih rastlin so zelo medovite vse začimbnice in dišavnice, ki jih je prav tako koristno imeti na vrtu. To so predvsem žajbelj, origano, bazilika, vse vrste met, hermelika, timijan, pelin, melisa in številne druge. Če imamo na vrtu veliko prostora, lahko posadimo večje medovito grmičevje in drevesa, ki nam ne bodo samo popestrila okolice doma, ampak bodo privlačna tudi za čebele. Od grmov lahko sadimo dišeče vrtnice, lešnike, ribez in kosmulje, vse vrste vrb oz. ma-

čic, liguster, hibiskus, vse vrste drenov in kovačnikov ter druge. Od dreves pa lipo, divjo češnjo, pravi in divji kostanj, evodijo, japonsko soforo, cigarovec, tulipanovec, amorfo, gledičijo in seveda številne druge. Z avtohtonimi rastlinami je mogoče urediti vrt, ki bo prijazen do čebel, saj bodo v njem vedno našle nekaj paše, hkrati pa nam bo v lep okras in ponos.

Katere medovite rastline lahko posadimo na večjih kmetijskih površinah, denimo na njivah?

Na večjih površinah je še precej neizrabljenih možnosti. Rastlin, ki jih lahko posadimo na njih, je precej, vse pa so poleg tega, da čebelam omogočajo pašo, koristne tudi za tla, saj izboljšujejo rodovitnost. Navadno je v poletnem obdobju precej njiv praznih, vendar jih lahko zasejemo. Tako lahko kadar koli v letu sejemo facelijo, katere cvetovi so modre barve, saj je njena vegetacijska doba kratka. Čebelam ponuja veliko medicino in cvetnega prahu. Po cvetenju rastlino preprosto podorjemo in s tem obogatimo tla s humusom. Prav tako lahko sejemo vse vrste detelj, ki so zelo medovite rastline. Tudi te lahko po cvetenju podorjemo in na ta način obogatimo prst predvsem z dušikom, lahko pa jih pokosimo in uporabimo za krmo živalim. Zelo koristne so buče, ki dajejo veliko cvetnega prahu zlasti jeseni, ko ga čebele najbolj potrebujejo. Semena buč lahko pozneje uporabimo za izdelavo olja. Koristne so tudi sončnice, saj čebelam ponujajo cvetni prah in nektar, po cvetenju pa precej izboljšajo strukturo tal in jih obogatijo s humusom. Sejemo lahko še oljno ogrščico ali mak, kajti obe rastlini dajeta čebelam hrano. Največje možnosti vsekakor ponuja ajda, ki smo jo

v zadnjem obdobju kar nekoliko zapostavili, vendar se v zadnjih letih to spreminja. Ajdo sejemo poleti. Ko zacveti, čebele na njej nabirajo nektar in cvetni prah. Ko dozori, jo lahko požanjemo in zmeljemo v moko. Njive morajo biti vedno zelene, saj za vse letne čase obstajajo rastline, ki so koristne za tla, čebele in ne nazadnje tudi za kmeta.

Kaj pa lahko naredijo tisti, ki imajo zgolj kako cvetlično korito?

V cvetlična korita in lončke lahko sadimo vse vrste začimbnic in dišavnice ter najrazličnejše cvetje. Naj jih navedemo le nekaj: nizka sončnica, limonski ožep, poletna astra, okrasna facelija, ameriški slamniki, dišeči grah, kapucinka, limonska monarda, mehiška cinija, boreč, zlati šebaj, dalija, kana, verbena, ognjič, kozmeja in seveda še številne druge.

Po mnenju Čebelarke zveze Slovenije je nujno razglasiti čebelo za ogroženo živalsko vrsto in sprejeti vse potrebne ukrepe za njeno zaščito. Glede na to je treba sprejeti zakonodajo, ki bo spodbujala sajenje avtohtonih medovitih rastlin, saj bodo te čebelam omogočale pašo, hkrati pa bomo na ta način ohranjali avtohtono rastlinje in s tem tudi biotsko pestrost. Ne nazadnje se moramo vsi zavedati vsestranskega pomena čebel, še posebej njihove vloge pri opravljanju, saj brez čebel ne bo hrane, pa tudi vloge čebeljih pridelkov kot zdrave in varne hrane. Podrobnejši seznam medovitih rastlin je na voljo na ČZS.

Zakoni, ki veljajo v čebelji družini, so lahko zgled za vse nas. Spoštovanje, pripadnost, odgovornost do svojih in skupnih nalog so temelji za njihovo preživetje, pa tudi temelji za preživetje narave. Prej ko bomo to spoznali tudi ljudje, večja je možnost, da rešimo ta naš svet. ■

Jure Justinek, ČZS
info: jure.justinek@czs.si

Čebele in opravljanje

V naravi že od nekdaj obstaja soodvisnost med rastlinami in njihovimi opravljalci, zlasti čebelami, tako da ene brez drugih ne morejo preživeti. Poznamo več načinov opravljanja ali polinacije, vendar je najpomembnejši tisti, ki ga opravljajo čebele.

Te žuželke na rastlinah poleg medicine, ki jo potrebujejo za energijo, nabirajo tudi cvetni prah, ki ga zaradi velike vsebnosti beljakovin in rudnin nujno potrebujejo za svoj razvoj. Rastline, ki rastejo pri nas, delimo na žužkocvetke in vetrocvetke. Največ rastlin, pomembnih za pridelavo naše hrane, je žužkocvetnih, te pa so odvisne od opravljalcev. Vetrocvetke opravljalcev načeloma ne potrebujejo. Cvetovi večine žužkocvetnih rastlin so najrazličnejših barv in oblik. Za uspešno razmnoževanje določene rastlinske vrste mora biti izmenjana dedna snov – in sicer tako, da zrnice cvetnega prahu iz prašnikov preide na brazdo pestiča. Opravljanje je torej prenos cvetnega prahu z ene rastline iste vrste na drugo. Uspešen prenos cvetnega prahu z ene rastline iste vrste na

drugo je torej mogoč samo z opravljalci, med temi pa so najpomembnejši prav čebele.

Pomen in vrednost opravljanja

Čebele torej opravlja večino rastlin in s tem zagotovijo hrano ljudem in živalim, zato ne pretiravamo, če rečemo, da je vsaka tretja žlica svetovne hrane odvisna od čebel. Po ugotovitvah znanstvenikov točne vrednosti opravljanja, ki ga v Sloveniji brezplačno opravijo čebele, ni mogoče izračunati, ocenjeno pa je, da je ta vrednost 15–30-krat večja od vseh čebeljih pridelkov skupaj! Ker čebele dandanes same v naravi niso več sposobne preživeti niti ene zime, je torej delo slovenskih čebelarjev plemenito in družbeno koristno. V sosednji Avstriji pridelovalci sadja čebelarjem plačujejo za opravljanje, prav tako tudi v Nemčiji in ponekod drugod po Evropi in seveda v ZDA. Pri vsem delu s čebelami pa ne gre samo za hrano, čebelje pridelke in kot najpomembnejše – za opravljanje, ampak tudi za ohranjanje biodiverzitete, torej za ohranjanje narave, raznovrstnega okolja oz. biotske pestrosti in drugih dejavnikov življenja. Zaradi vseh teh nalog naše avtohtone čebele kranjske sivke v Sloveniji živi več kot 22.000 različnih vrst organizmov, to pa našo državo po mnenju številnih strokovnjakov uvršča med naravno najbogatejša območja v Evropi. Glede na zdajšnje število čebeljih družin v Sloveniji se nam za kakovosten opravljalni servis, ki nam ga brezplačno zagotavljajo čebelarji s svojimi čebelami, za zdaj še ni treba bati. ■

Jure Justinek, ČZS
Info: jure.justinek@czs.si

Srečanje gospodarstvenikov Primorske

Na 21. srečanju gospodarstvenikov Primorske 30. maja v Novi Gorici so prisotni spregovorili o možnostih in priložnostih za izboljšanje poslovnega okolja in podelili priznanja najboljšim inovacijam v regiji.

Prav o inovacijah kot regijski priložnosti za globalno prepoznavnost je tekla beseda na **gospodarskem forumu**, ki so ga organizirali v okviru srečanja in kjer so iskali možnosti za izboljšanje poslovnega okolja, ki bodo spodbujale razvojne in izvozne aktivnosti gospodarstva. Kot sta v razpravi izpostavila direktor družbe Mahle Letrika Bovec **Mitja Gorenšček** in direktor Radia Cerkno **Ivan Seljak**, je odmaknjenost od centra po eni strani prednost – v regiji namreč ostajajo trdoživi ljudje, ki z razmišljanjem z lastno glavo pripomorejo k večji inovativnosti, po drugi strani pa velika pomanjkljivost. Največjo težavo zagotovo povzroča dotrajana prometna infrastruktura, pričakovanja pa so tudi do lokalne skupnosti: po besedah Mitje Gorenščka bi bilo nujno sprejeti ukrepe za zmanjšanje odliva mladih iz regije v večje centre, urediti industrijske cone ter cestno in elektro infrastrukturo, obenem pa razbremeniti stroške dela. Da je za dvig konkurenčnosti ključnega pomena povezovanje izven občinskih meja in na skupnih nastopih v tujini, meni predsednik Hitove uprave **mag. Dimitrij Piciga**. Odvetnik **Samo Sanzin** je na forumu izpostavil preslabo čezmejno povezanost. **Tomi Ilijaš**, direktor podjetja Arctur, pa opozarja na čedalje večje

zahteve države do gospodarstvenikov in na drugi strani prepočasno odzivnost državne uprave.

Minister za gospodarstvo **Zdravko Počivalšek** je v tej smeri napovedal boljše razmere in napovedal ugodnejše davčne obremenitve, reformo prostorske zakonodaje, deregulacijo poklicev in prožnejšo delovno zakonodajo.

Na srečanju gospodarstvenikov sta minister in predsednik GZS, **Marjan Mačkošek**, tudi podelila šest zlatih in pet srebrnih priznanj najboljšim inovacijam v regiji. Srebrna priznanja so si prislužili v podjetjih SAOP, Gostol-Gopan, Gostol TST, Lindab IMP Klima in Editor, zlata pa **dr. Mojca Stubelj Ars**, Hidria Rotomatika, Hidria AET, Kolektor Group in dve

priznanji **Mahle Letrika**. Najboljše tri inovacije – iz podjetja Hidria AETERNUS low-voltage metalna čepna svečka 2. generacije, iz Hidrie AET implementacija okolju prijaznega in ekonomičnega plazemskega procesa napaševanja funkcionalnih prevlek v proizvodnjo komponent za elektro in avtomobilsko industrijo ter iz podjetij Kolektor Group in Heavy duty elektromagnetno stikalo za zaganjalnike s kontrolirano silo pri vklopu Mahle Letrika, se bodo udeležile državnega tekmovanja. ■

Mag. Nevenka Volk Rožič,
direktorica GZS OZ za severno
Primorsko

Medobčinsko društvo prijateljev mladine za Goriško

ZDRAVSTVENA LETOVANJA

SAVUDRIJA

za otroke in mladostnike o 6 leta dalje

Počitniški dom Zavoda za letovanje Ljubljana (ZLRO) leži tik ob morju v savudrijskem zalivu, z veliko športnimi igrišči, z amfiteatrom za zabavne in prostočasne aktivnosti. Bivalni pogoji: spalnice s TWC s po 8 do 10 ležišči.

od 8. do 18. julija 2016

doplačilo staršev za zdravstveno letovanje 110 €

ZAMBRATIJA

za otroke in mladostnike o 6 leta dalje

Počitniški dom ZPM Lj. Moste v Zambratiji leži tik ob morju, v prostornem parku z visokimi borovci, zelenicami in športnimi igrišči, z amfiteatrom za zabavne in prostočasne aktivnosti. Tudi z otroškimi igrali. Bivalni pogoji: spalnice s 4 do 11 ležišči in z etažnimi TWC.

od 3. do 10. julija 2016 - doplačilo staršev za zdravstveno letovanje 80 €

PIRAN

za otroke in mladostnike od 6 leta dalje

Počitniški dom ZLRO stoji na Vrtni ulici v Piranu s pogledom na Tartinijev trg. Plaža v Piranu je oddaljena približno 5 min hoje, plaža v Fiesi pa 10 min hoje. V bližini doma so športna igrišča in igrišče z igrali za mlaše otroke. Bivalni pogoji: spalnice s 4 do 6 ležišči z etažnimi TWC.

od 4. do 14. avgusta 2016 - doplačilo staršev za zdravstveno letovanje 110 €

TRENTA

za otroke in mladostnike od 6 leta dalje

Počitniški dom Triglavska roža stoji v Trenti, nekaj deset metrov oddaljen od reke Soče in od Trentarskega muzeja. Nekaj več hoje bomo potrebovali do Alpskega botaničnega vrta Julijana, do bio kmetije ali do izvira Soče. Bivalni pogoji: spalnice s 4 ležišči in TWC.

od 29. julija do 5. avgusta 2016 - doplačilo staršev za zdravstveno letovanje 80 €

NAČIN PLAČILA in REGRESI

PLAČILA - Možnost plačila v 3 obrokih na TRR društva: prvi obrok ob vpisu, drugi obrok v mesecu juniju, tretji obrok pred odhodom. Gotovinskih vplačil ne sprejemamo.

ZDRAVSTVENI REGRES Upravičenci do zdravstvenega letovanja in s tem do subvencionirane cene letovanja ob vpisu predložijo Predlog otrokovega osebnega zdravnika, ki je podlaga za koriščenje ZDRAVSTVENEGA REGRESA. Doplačilo starši lahko poravnajo v treh obrokih; lahko pa za doplačilo zaprosijo za socialni regres ali za brezplačno letovanje v pobudi Pomežik soncu.

POMEŽIK SONCU – donacije, ki se zbirajo v ZPMS in v MDPM za Goriško, zagotavljajo brezplačne počitnice otrokom iz revnih družin. Tudi za otroke, ki niso upravičeni do zdravstvenega regresa. Predloge posredujejo svetovalne službe na šolah in v vrtcih ali Center za socialno delo.

SOCIALNI REGRES – vloga za doplačilo zdravstvenega letovanja ali za plačilo letovanja v celoti, starši oddate na matični občini. Višino socialnega regresa določijo lokalne skupnosti individualno in je odvisna od materialnega stanja v družini.

V vseh domovih je zagotovljena zdravstvena oskrba in 5 obrokov hrane dnevno.

Cena vključuje: prevoz, spremstvo, varstvo in animacijo, program plavanja, planinarjenja, športni in kulturno zabavni program, krajše izlete, bivanje s 5 obroki hrane dnevno, zdravstveno oskrbo, zavarovanje odgovornosti, organizacijo in izvedbo. Doplačilo za zdrave otroke, samoplačnike, je 25 € na dan.

ZA vse POČITNIŠKE AKTIVNOSTI SO OBVEZNE PREDHODNE PRIJAVE

Prijavnice dobite pri svetovalnih službah na osnovnih šolah in v vrtcih, na naši spletni in FB strani oz. nas po prijavnici vprašate po e-pošti.

Sprejemamo spletne prijave ali osebne prijave na društvu, v **NOVI GORICI, Bazoviška ul.4** vsak dan od 9.00 do 12. ure in od 13.00 do 16.00 ure, informacije: tel.: 05 333 46 80

e- naslov: info@zpm1-novagorica.si, FB stran: <https://www.facebook.com/ZPMnovagorica>, spletna stran: www.zpm-novagorica.si

Program zdravstvenega letovanja sofinancirajo Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Goriške občine: Brda, Kanal ob Soči, Miren-Kostanjevica, Renče-Vogrsko, Šempeter-Vrtojba in Mestna občina Nova Gorica
Donator leta 2015 v pobudi Pomežik soncu je podjetje GEN-I, sponzor leta 2015 za programe društva je podjetje HIT

RADOVEDNE in ZVEDAVE POČITNICE V DOLINI POD TRIGLAVOM

Potrudili se bomo, da bodo vaše počitnice v neokrnjeni naravi doline Trente, v **Počitniškem domu Triglavsko roža**, prava čarobna pustolovščina. Veseli bomo, če boste izmed štirih vsebin našli vsaj eno zase in se v Trenti družili z vrstniki iz Slovenije.

Tabor BOB – BRAINOBRAIN

»Smo mojstri abakusa in mentalne aritmetike, smo hitri in natančni, inovativni in ustvarjalni. Odkrivamo moč vizualizacije, preizkušamo slovenščino in raziskujemo angleščino, razbijamo miselne orehe, spoznavamo in sprejemamo sebe in ljudi okoli nas, predvsem pa zaupamo vase in smo ponosni na naše dosežke«.

Te zanima? In kaj lahko pričakuješ? Miselne igre in logične izzive • kodiranje sporočil • bralne urice • ustvarjalne delavnice • delavnice o medsebojnih odnosih • raziskovanje magičnosti abakusa.

Kraj: Dom Triglavsko roža, Trenta 45

Trajanje: od 26. junija do 1. julija 2016

Priporočamo: za otroke od 7 do 14 let

Program izvajamo v sodelovanju z Društvom Brain0brain Slovenija

Z VETROM V LASEH ...

Če je tvoje zanimanje za šport veliko ali če to še ni, ti ponujamo umik iz običajnega življenjskega okolja in aktivno obliko počitnic v naravi, z drugačnim preživljanjem prostega časa, s spoznavanjem naravnega okolja in pomenom gibanja, s spoznavanjem socialnih veščin za izboljšanje samopodobe in prepoznavanje pasti prekomerne uporabe elektronskih sredstev in interneta

Kraj: Dom Triglavsko roža, Trenta 45

Trajanje: od 7. do 12. avgusta 2016

Priporočamo: za otroke od 7 do 16 let

Program izvajamo v sodelovanju s športnimi in planinskimi društvi.

CENA za posamezen tabor je 190 €, cena za otroke in mladostnike iz goriških občin 180 €, plačilo v treh obrokih
Cena vključuje: 4 obroke hrane dnevno, napitki in sadje ves dan na razpolago, bivanje v 4 posteljnih sobah TWC, organizacijo in izvedbo programa, varstvo in animacijo, zavarovanje odgovornosti. Za štiri otroke iz socialno ogroženih družin udeležba brezplačna.
Prijave – obrni stran!

Poletna akademija BIORADOVEDNOST

Pridruži se nam na PA Bioradovednost in spoznaj svet mikroorganizmov. Pripravili bomo načrt za izdelavo osnovne laboratorijske opreme in se seznanili z osnovami laboratorijskega dela.

Spoznavali bomo mikroorganizme, izdelali laboratorijsko hrano in iz odsluženih računalniških kamer naredili DIY (naredi sam) mikroskope. Izdelali bomo inkubator za gojenje mikroorganizmov ter za konec izdelali tudi antibiotik, s katerim bomo ohranjali mikroorganizme v ravnovesju.

Kraj: Dom Triglavsko roža, Trenta 45

Trajanje: od 10. do 15. julija 2016

Priporočamo: za otroke od 8 do 16 let

Program izvajamo v sodelovanju z Zavodom Kersnikova-Rampa Laboratorij Ljubljana in podiplomskimi študenti Visoke šole za umetnost Univerze v Novi Gorici

POČITNICE V ČUDEŽNI DOLINI

Naša in vaša rdeča nit bo Legenda o Zlatorogu in Triglavski roži. Raziskovanje zgodovine in naših korenin skozi mističnost in magičnost slovenskih ljudskih pravljic, s poudarkom na ustnem izročilu iz Posočja, nas bo popeljalo do spoznanj, kako so zdravo in v sožitju z naravo živeli naši predniki.

Dom Triglavsko roža se bo za teden dni spremenil v domovanje pravljinih bitij. In zakaj ravno pravljice? Pravljica odgovori na vsa vaša vprašanja. Je spodbuda za vaš razvoj, zdravilno deluje na čustveno ravnotežje in vas pripravi za vstop v svet odraslih. S pravljico spoznaš smisel vrednot, kot so pravica, krivica, sovraštvo, ljubezen, pogum, dobrot ...

Kraj: Dom Triglavsko roža, Trenta 45

Trajanje: od 17. do 22. julija 2016

Priporočamo: za otroke od 6 do 13 let

Program izvajamo v sodelovanju z Inicijativo Podružnica

Možnost organiziranega prevoza v spremstvu mentorjev iz Nove Gorice in iz Ljubljane.

NAGRADNA KRIŽANKA

PEKARNA IN SLAŠČIČARNA

VOLČJA DRAGA 10, GSM: 040 599 093

SESTAVIL: BORIS ARČON	GOROVJE V ITALIJI	JUNIOR	ZAŠČITA PRED DEJEM	NARODNI HEROJI HINKO BRATOŽ	PREČNA NIT V TKANINI	OKRASNA RASTLINA REPATI SČIR	NEKDANJA ITALIJANSKA IGRALKA (CLAUDIA)	AFRIŠKA ANTILOPA	MEŠETAR IZ OPERE PRODANA NAVESTA	ALEKSANDAR (KRAJŠE)										
VRSTA MOKE																				
PRIPADNIK PREKOMOR- CEV																				
ŠPANJUA		RASTLINA ZA ŽITO UDELEŽENEC OLIMP. IGER																		
FRANCOSKA NIKALNICA				ŽRNSKO IME IME PISATELJA VELJKONJE						STRUP V VOLČJI ČEŠNJI										
SLOVENSKA NOVINKA TODOROVSKI							ŽELJA, STRAST NAPUŠČ													
FRNKOLA					NOGOMETNI KLUB NEVŠKI LEKARNAR (RECEPTI)			FRANCOSKI FILMSKI KOMIK	TONA											
IVAN MNATTI			VRSTA MIŠICE						POLDRAG KAMEN											
NEKDANJI SLO NOGOMETAS (LJANI) KULTURNA RASTLINA S STORZI			JUŽNI SADEŽ			RAZSTAVNA TABLA ANTIČNI NIN														
POSODICA ZA IZDELAVO ZOBNE PROTEZE																				
STARO KRALJESTVO V NIGERLJI				STROKOV- NIAKI ZA KEMILJO					ELERŠČ JOŽE	ŠPORTNI REKVIZIT	GRŠKI BOG VERTOV EOL	KIM NOVAK		MEŠTO V NIGERLJI						
IME POKOJNEGA SMUČARJA PETROVIČA				ENOST, EDINOST						SNEŽENI MOŽ			VSIPANJE							
REKA V BOSNI				ZGORNJA OKONČINA RIMSKA ŠTIRI					KOPNO OBDANO Z VODO	MEŠTO V S. FRANCIJI ČAS VETROVNEGA VREMENA										
FRANCOSKI FILMSKI REŽISER				OKOV, OKOVJE					AVTOMOBIL- SKA OZNAKA NOVE GORICE			NEVŠKI SAHIST (RAINER) TOMAŽ BRATOŽ								
STARA PROSTORSKA MERA				VRLINA, ODLIKA					ŽENSKI PEVSKI GLAS PTIČA UJEDA (BRKATI)				TEHNIČNA ŠOLA			AVSTRILJA JAPONSKI MOTO DIRKAČ				
				ESTONSKI PEVEC (GEORGIJ)																
				SL. PRAVNICA NEKDANJA MINISTRICA (IRMA)											TROJA					
				KANADSKI HOKEJIST (BOBBY) MOŠKI PEVSKI GLAS																
				BORUT VESELKO				IME NEKDANJEGA ROMUNSKEGA TENSACA (NASTASE)								1. IN 3. VOKAL				
ANTON NANUT				IZDELOVALEC SLADKORJAJA (STARINSKO) RIMSKI CESAR												PRAVOSLAVNA CERKVENA PESEM	KONFERENCA O EVROPSKI VARNOSTI IN SODELOVANJU			
REKA V INDIJI										OGRODJE ZA TRTE POKOJNI SL. REŽISER (SERGEJ)			REKA V SVIČI OLJE (ANG.)							
DNEVI V RIMSKEM KOLEDARJU										VOJNI ODSEK TEODOR (KRAJŠE)										
														NEKDANJA TOVARNA V N. MESTU ZELO USPEŠNO						
	VELIKA RUSKA REKA					ERBU							ZNESEK, VSOTA							
						POLMER							3. VOKAL							
																	ŽVEPLO	OBLIKOVAL Krše		

slovarcček: OJO, MORI, ZIDI, RAVI, AIOLOS, ILIE

Nagrada križanka »PEKARNA IN SLAŠČIČARNA VINTOLA«

Gesla iz križanke vpišite v priloženi kupon in ga pošljite do **10. septembra 2016** na naslov: OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga s pripisom »Nagrada križanka«. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence. Za žrebanje zadostujejo gesla iz slik.

PEKARNA IN SLAŠČIČARNA

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljeni v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom "ZA OBČINSKI LIST".

- Tekst naj bo pisan v formatu "Microsoft Office Word".
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot "Priponke".
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 20. 9. 2016)!**

PEKARNA IN SLAŠČIČARNA VINTOLA

Nagradni kupon za križanko

geslo:

.....

.....

ime in priimek:

.....

naslov:

.....

telefon:

odreži in pošlji

Domača vegeta

Kmalu bomo zakorakali v poletje. To je čas, ko je na naših vrtovih obilo zelenjave. Škoda bi jo bilo zavreči, ko pa obstaja čudovit recept, kako si lahko pripravimo domačo vegeto.

Potrebujemo:

- ½ kg paradižnika,
- ½ kg korenja,
- ½ kg čebule,
- ½ kg soli,
- 15 dag peteršilja,
- 15 dag zelene (boljši je gomolj).

Zelenjavo najprej očistimo, operemo in zrežemo na manjše kose. V multipraktiku ali sekljalniku zelenjavo dobro zmeljemo, jo naložimo v primerne steklene kozarčke in zapremo.

Kuhanje ni potrebno, ne vsebuje nobene konzervansa. Sol je ta, ki pripravek ohrani. Vegeto uporabljamo za juhe, omake, mineštre itd.

Želim vam veliko veselja pri pripravi domače vegete. Z novimi recepti pa jeseni. ■

Renata Tischer

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE »MEHANIKA RG« IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE:

Vodoravno: ZIMSKA GUMA, OBRAČALNIK, BROM, ROČKA, NOŽIČ, BARD, A, ERIKA, OE, ALK, PA, MM, ME. ASTAFEI, BOEM, AL, TK, UPI, SLAPE, LAGO, OBARA, AREH, NAL, ROTOR, MIOM, NDR, UKMAR, TERACERKA, TE, ENAKITI, LINDH, SL, AK, NA, ASISTENT, AVIA, ČREVO, VNEMA, AMIK, VITEZ, TENZOR, KOTI, ELIO, BOA, EJ, RS, BRERA, N, AA, GV, VOGRSKO, EON, SERVIS HONDA, IN KAWASAKI, PSIČ, SIN.

Gesla: MEHANIKA RG, VOGRSKO, SERVIS HONDA IN KAWASAKI.

NAGRAJENCI ZA PRAVILNO REŠITEV KRIŽANKE »MEHANIKA RG«

Izmed 9 prispelih rešitev so bili izžrebani:

1. Simon Kodrič, Tureli 18, Renče
2. Branko Jež, Martinuči 12, Renče
3. Bruna Simčič, Merljaki 64, Renče

Čestitamo. Nagrade lahko dvignejo v pisarni Avtošola MARUS, Trg 21, 5292 Renče.

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1400.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, T: (05) 338 45 00, E: info@rence-vogrsko.si

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica, Jasna Živec, Katarina Tischer Gregorič, Vesna Pahor, Bogo Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon

Lektoriranje: Jasna Živec

Oblikovanje in grafična postavitvev: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: IZI print, d. o. o.

Datum izida glasila: 22. junij 2016

TUDI NA DOPUSTU JE OBČINSKI LIST VEDNO Z VAMI
Občinski list

MOHORJEVO 2016 V RENČAH

8. in 9. JULIJ 2016

Petek, 8. julija:

ob 18. uri:

Nogometni turnir veteranov in košarkarski turnir.
(Prizorišče: Športni park Renče)

ob 20. uri:

Predstavitve slovarja »PO RÍŃNSKUO« etnološke sekcije Društva KUL-TU-RA Renče.
(Prizorišče: Kulturna dvorana v Renčah)

Sobota, 9. julija:

ob 9.30. uri:

»KOLESARSKI JURISŠ« iz Renč na Trstelj.
(Zbirno mesto kolesarjev bo v Renčah pri Goriških opekarnah. Prijavnico najdete na spletni strani Krajevne skupnosti Renče: www.rence.si)

ob 15.30 uri:

Otvoritev mednarodne slikarske razstave (likovna sekcija Društva KUL-TU-RA Renče, slikarji iz Italije in slikarji iz Avstrije, ki sodelujejo pri projektu Alpe Adria)
(Prizorišče: Kulturna dvorana v Renčah)

od 16. do 19. ure:

Turnir v družabni igri s kartami: »Briškula«.
(Prizorišče: pod kostanji med starim renškim mostom in mlinom ob reki Vipavi)

Otroška likovna delavnica.

(Prizorišče: pod kostanji med starim renškim mostom in mlinom ob reki Vipavi)

Športno-rekreacijski spust z čolni po reki Vipavi.

(Prizorišča: štartno mesto spusta na jezu pri Arčonih, reka Vipava, cilj pri starem renškem mostu)

Predstavitve renških zaselkov, gostujočih krajevnih skupnosti, Osnovne šole Renče, Društva upokojencev Renče, Rdečega križa Renče in pobratene občine Štarancan.

(Prizorišče: stojnice pod kostanji med starim renškim mostom in mlinom ob reki Vipavi)

od 20. ure dalje:

Družabnost s plesno zabavo ob živi glasbi.

(Prizorišče: pod platanami za stavbo Krajevne skupnosti Renče oz. za nekdanjim Zadrudnim domom)

KS Renče, Društvo KUL-TU-RA Renče

POČASTITEV SPOMINA
NA ZAČETEK USTANAVLJANJA
ODBOROV OSVOBODILNE FRONTE
NA PRIMORSKEM

RENČE KREMANCE
JULIJ 1941–JULIJ 2016

PRIREDITEV BO V NEDELJO,
10. julija 2016, ob 17. uri
V RENČAH*

Sodelovali bodo

ORKESTER SLOVENSKE POLICIJE

MOŠKI PEVSKI ZBOR PROVOX

UČENCI OSNOVNE ŠOLE LUCIJANA
BRATKOVIČA-BRATUŠA RENČE

Slavnostni govornik bo poslanec in
podpredsednik Državnega zbora RS
MATJAŽ NEMEC

Po obsežnih pripravah se je 8. ali 13. julija 1941 na Kremancah nad Renčami sestala skupina protifašistov in rodoljubov iz Renč, Bukovice, Volčje Drage, Vogrskega in spodnjega Krasa. Sestanek je vodil član vodstva Komunistične partije Slovenije Anton Velušček – Matevž. Obrazložil je program Osvobodilne fronte za upor proti okupatorjem, ki so si aprila 1941. leta razdelili Slovenijo. Udeleženci sestanka so program podprli in sprejeli zadolžitve za propagandne in druge aktivnosti na širšem področju Goriške, med Slovenci in Italijani. Osnovni cilj je bil osvoboditev domovine in priključitev Primorske k Sloveniji in Jugoslaviji.

Po srečanju na Kremancah so bili v vseh primorskih vaseh in mestih ustanovljeni odbori OF in v veličastnem uporu smo Slovenci, skupaj z drugimi svobodoljubnimi narodi, premagali nacifašizem in izbojevali svobodo.

Z UDELEŽBO POČASTIMO SPOMIN
NA TA DOGODEK!

VABLJENI!

*O LOKACIJI PRIREDITVE BOSTE PRAVOČASNO OBVEŠČENI S
PLAKATI IN VABILI.

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

20. september 2016

Naslov za pošiljanje
prispevkov za Občinski
list: obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si
s pripisom: ZA
OBČINSKI LIST